

Debatten van de provincieraadszitting

16 april 2008

OPENBARE ZITTING

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN CAROLA DE BRANDT OVER HET EFFICIËNT EN SNEL OPTREDEN VAN DE PROVINCIE TEGEN DE RATTENPLAAG IN OOST-VLAANDEREN

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sinds enkele weken wordt Vlaanderen geteisterd door een echte rattenplaag. Het zijn vooral bruine en zwarte ratten. In onze streken komen vooral de muskusrat, de bruine rioolrat en de zwarte rat voor.

De voortplanting van de muskusratten is min of meer onder controle. Hun aantal daalt van jaar tot jaar. Het is vooral de zwarte rat die een relatieve nieuwkomer is en moeilijker te vangen is dan andere ratten omdat ze schuwer is. Ook de provinciale diensten erkennen het probleem.

Hierbij heb ik een aantal vragen, met name:

- hoe pakt het provinciebestuur dit probleem snel en efficiënt aan?
- Wordt er eventueel samengewerkt met Rato. Zo ja, op welke wijze?
- Wat is de kostprijs hiervoor?
- Is er overleg tussen het provinciebestuur en de verschillende stads- en gemeentebesturen?
- Wordt er samengewerkt met de stads- en gemeentebesturen? Zo ja, op welke wijze?
- Hoe worden de particulieren op hun verantwoordelijkheid gewezen, bijvoorbeeld op tijd etensresten opruimen?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De vragen zijn vrij concreet. Ik zal proberen concreet te antwoorden.

Er is een verplichting voor de overheid om de muskusrat te bestrijden. Dat is de enige verplichting. Bruine en zwarte ratten moeten bestreden worden door de eigenaars of de gebruikers van de terreinen waarop die beestjes zich voortbewegen.

Concreet voor de provincie is er een verplichting om op de waterlopen tweede categorie de muskusratten te bestrijden. We hebben echter een heel speciaal samenwerkingsverband gecreëerd in Oost-Vlaanderen, met name de vzw Rato. Daar zijn ondertussen praktisch alle Oost-Vlaamse gemeenten lid van. 20 gemeenten hebben de verplichte rattenbestrijding toevertrouwd aan die vzw. Een aantal gemeenten laten ook de bruine en zwarte ratten bestrijden door Rato, maar daarvoor moeten ze betalen.

Dit is eigenlijk een extra service die de gemeenten bieden aan hun burgers. Dat is geen verplichting. De mensen zijn blijkbaar een beetje vergeten dat zij zelf moeten instaan voor de bestrijding van bruine en zwarte ratten. Gemeenten kunnen daar facilitair voor optreden, maar ze doen dat op vrijwillige basis.

Geresumeerd.

Als provincie zorgen wij dat er bestrijdingsmateriaal is voor alle gemeenten. We brengen ze regelmatig samen. Daarvoor hebben we twee eigen muskusrattenvangers, die voor de coördinatie instaan en een industriële ingenieur, die dat aanstuurt. Daarnaast is er de vzw Rato, die in feite, en ook de jure, een provinciale vzw is waar praktisch alle Oost-Vlaamse gemeenten bij aangesloten zijn. Zij zorgen voor de ontrating van de muskusrat in 20 gemeenten, met zeer goede resultaten, want het aantal vangsten is enorm verminderd.

Dat wil dus ook zeggen dat er veel minder ratten zitten.

In 1999 vingen we 3 185 muskusratten. In 2003 waren dat er 5 037. Dat is herleid in 2007 tot 149.

Dat is het duidelijkste bewijs dat er minder zijn.

DEBATTEN

Dat wat betreft tweede en derde categorie niet-geklasseerde waterlopen.

De bruine rat is een nevenvangst. Als we ze tegenkomen bestrijden we ze ook. Dat waren er 1 530 in 2007 en 1 037 in 2004.

Dat probleem is vandaag niet onder controle.

En om af te ronden, heel technisch: de muskusratten vangen we mechanisch, zoals men dat noemt, en de bruine en zwarte ratten vangen we, daar waar we ze bestrijden ingevolge de samenwerkingsovereenkomst, op een chemische manier, via de zogenoemde rodenticide.

Dank u.

VRAAG VAN KRISTINA COLEN OVER HET VOORSTEL VAN PRINCIPEOVEREENKOMST VAN DE VZW WAALSE KROOK

De vraag zal behandeld worden bij punt 34 (cf. artikel 59 van het huishoudelijk reglement van de provincieraad).

VRAAG VAN TANGUY VEYS OVER DE VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De aanleiding van mijn vraag betreft in feite de omvorming van de vzw Pensioenfonds tot Organisme voor Financiering van Pensioenen.

Het dossier is aan bod gekomen in de raad in december 2007.

Ik verwijs graag naar de statuten van de oude vzw Pensioenfonds en van het nieuwe Organisme voor Financiering van Pensioenen.

Bij de vroegere vzw Pensioenfondsen stelde artikel 7: "Het jaarverslag met een activiteitenverslag, de begroting en de rekeningen worden, samen met de noodzakelijke verantwoordingsstukken, binnen de 60 werkdagen na goedkeuring door de algemene vergadering, ter goedkeuring voorgelegd aan de provincieraad."

In de OFP stelt artikel 30: "Het jaarverslag met een activiteitenverslag en de jaarrekeningen worden binnen de 90 werkdagen na de goedkeuring door de algemene vergadering ter kennisgeving voorgelegd aan de provincieraad."

Ik ben even gaan grasduinen in de agenda's van de voorbije legislatuur en deze legislatuur en ik ben moeten teruggaan tot januari 2004 vooraleer ik een laatste spoor terugvond van het voorleggen van stukken van toen nog de vzw Pensioenfonds.

Het gaat hier over de begroting 2004, de jaarrekening 2001 en men nam blijkbaar in 2004 enkel kennis van het jaarverslag 2002.

Nu had ik graag vernomen wanneer de provincieraad – en ik verwijs zowel naar de statuten van de vroegere vzw Pensioenfonds als naar deze van het huidige OFP – zoals statutair voorzien, de activiteitenverslagen 2003 tot 2006, de begrotingen 2005 tot 2007 en de rekeningen 2003 tot 2006 zullen ter goedkeuring voorgelegd krijgen.

Ik ben een beetje verwonderd dat dit tot op heden nog niet is gebeurd.

Ik zit sinds het begin van deze legislatuur in de algemene vergadering van toen de vzw Pensioenfonds en nu het OFP en bij mijn weten zijn ook daar die stukken niet voorgelegd.

Waarom is dit nog niet gebeurd, evenmin hier op de raad?

Wanneer zal dat wel het geval zijn?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Naar aanleiding van de vraag van mijnheer Veys heb ik dat eens nagegaan en ik ben tot de vaststelling gekomen dat alle stukken waarnaar hij verwijst wel degelijk steeds allemaal werden voorgelegd aan de algemene vergadering.

Met andere woorden: aangezien alle fracties een vertegenwoordiging hebben in die algemene vergadering kon iedereen die informatie opvragen.

Het klopt dat ze nog niet ter goedkeuring zijn voorgelegd aan de provincieraad. We zullen dat zo snel mogelijk rechtzetten. Maar niemand werd onthouden van informatie. De stukken zijn steeds voorgelegd aan de algemene vergadering, waar alle fracties in vertegenwoordigd zijn en we zullen de rest zo snel mogelijk rechtzetten.

Dank u.

VRAAG VAN CAROLINE DE PADT OVER DE HERVORMING VAN DE BRANDWEER IN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

Mevrouw De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,
Vanuit de federale overheid is er nu eindelijk een initiatief voor de hervorming van de civiele veiligheid.

De commissie Paulus is gestart met de besprekingen over de optimalisatie van de brandweerkorpsen en het standpunt van zonevorming wordt daarbij ingenomen.

Op het eerste zicht is dit een grote stap in de goede richting, maar wat mij vooral zorgen baart is dat er over de financiering van deze operatie totaal nog geen duidelijkheid is, vooral niet op het niveau van de gemeenten.

Het gaat hier dan niet enkel over de bijdragen die de gemeenten zullen moeten betalen, maar ook over de overgangsregels van roerend en onroerend goed van een gemeente naar een zone.

De federale overheid mag dan wel gezegd hebben dat zij een 50/50-kostenverdeling nastreeft, maar een garantie is dit niet!

Men spreekt hier ook op termijn, dus wat met de beginjaren?

En wat met de kleine gemeenten, die met C-korpsen werken – dat zijn louter vrijwilligers – hetgeen een lage kostprijs mogelijk maakt?

Het is een vraagstuk dat vandaag moet opgelost worden, vooraleer de bevoegde federale minister alles in een wet giet waarbij de gemeenten dan misschien voor een voldongen feit zullen staan.

Ook de gemeenten zelf willen op korte termijn duidelijkheid over de financiering, omdat dit mee een parameter kan zijn voor de beoordeling van de zone waarvoor men wil kiezen.

Ik zou dan ook willen vragen hoe deze problematiek wordt opgevolgd en of er soms geen tussenkomst kan zijn vanuit de provincie inzake het gedetailleerd uitklaren van de financiële gevolgen?

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,
Eerst en vooral wil ik u zeggen dat de wet bestaat. Het is de wet op de herziening van de civiele veiligheid, de hervorming van de civiele veiligheid. De wet bestaat. We zitten nu in de fase van de uitvoering.

Uw kritiek is juist als u zegt dat de uitvoering van die hervorming gebeurt op basis van een onduidelijk beeld inzake het financiële plaatje.

De wet stelt één principe voorop, met name dat de financiering moet gebeuren op basis van de 50/50%-regel, wat betekent dat 50% moet betaald worden door de lokale overheden en 50% zal betaald worden door de federale overheid.

Vandaag schat men, raamt men, berekent men dat die verhouding 90% is van de lokale besturen en 10% van de federale overheid.

DEBATTEN

Dus als het principe zoals in de wet wordt vermeld ook wordt uitgevoerd, is dat een goede zaak met betrekking tot de lasten die aan deze hervorming zullen gekoppeld zijn bij de uitvoering ervan.

Dit is de onduidelijkheid over de financiering en – en daar hebt u ook gelijk in – is een handicap bij de besprekingen die we op dit ogenblik voeren in het kader van de zonevorming.

De procedure desbetreffend wil ik ook eventjes uitleggen.

Het is zo dat wij via het provinciale adviescomité een advies moeten geven over hoe wij de zonevorming zien in de provincie Oost-Vlaanderen. Het provinciale adviescomité bestaat uit de burgemeesters en de gouverneur, die dit adviescomité voorziet. Verschillende burgemeesters waren hier aanwezig bij de eerste vergadering die plaatsvond op 10 april.

We hebben daar vier scenario's besproken. Het scenario van:

- zes zones. De huidige hulpverleningszones krijgen rechtspersoonlijkheid en worden zes zones;
- vier zones;
- drie zones;
- één zone.

Na een forse gedachtewisseling zijn we tot de afspraak gekomen dat we nog zullen werken met twee zones. Ofwel worden het zes zones, ofwel wordt het één zone.

De bedoeling is dat wij hier op 9 mei met alle burgemeesters samen daar een definitief advies zullen over vormen. Een advies dat dan wordt overgemaakt aan het zogenaamde nationaal beslissingsorgaan.

Ik moet u zeggen dat intussen aan de burgemeesters wordt gevraagd om advies in te winnen van de gemeenteraden en er wordt mij de opdracht gegeven om alle brandweercommandanten te horen in deze.

De beslissing inzake het advies ligt bij de burgemeesters, het provinciale adviescomité en de gouverneur. Maar wij zullen ook de brandweercommandanten in deze horen omdat zij toch ook op dat vlak deskundig zijn.

Intussen kan ik u zeggen dat wat mijn persoonlijk standpunt betreft - en ik zal uiteindelijk het standpunt verdedigen met betrekking tot wat men hier zal beslissen, hopelijk op 9 mei. We moeten uiterlijk klaar zijn tegen 9 juni – mijn overtuiging nog gesterkt is door het bezoek dat ik heb gebracht gedurende dit weekend aan Marseille, waar ik met een aantal brandweercommandanten aanwezig was om te kijken hoe de hervorming is gebeurd in het departement Bouches du Rhône dat ongeveer vergelijkbaar is met Oost-Vlaanderen, ook inzake het aantal inwoners, iets meer inzake het bestaande aantal lokale korpsen. In Oost-Vlaanderen hebben we 43 korpsen, wat zeer veel is. Ik heb geleerd en besloten om het te doen in één zone met de grote voorwaarde dat men dit doet met een zeer grote binding naar de localiteiten, naar de lokale besturen toe ook. Dit is een goed model gebleken daar omdat het heeft geleid tot meer professionaliteit, maar anderzijds ook tot meer vrijwilligers.

Onze vrees was altijd dat meer centralisatie zou leiden tot minder vrijwilligers, gezien de lokale binding met de gemeenten. Wel, daar blijkt dat als men de beide goed met elkaar verzoent, men ook meer vrijwilligers kan krijgen.

Dus mijn voorkeur gaat naar één zone.

Ik zal dat ook verdedigen op de vergadering met de burgemeesters, maar uiteindelijk zullen de burgemeesters dit allemaal samen beslissen tussen zes zones of één zone. En ik zal mij daarbij neerleggen en uiteindelijk wat hier beslist wordt ook verdedigen.

Dank u.

Mevrouw De Padt

Nog één klein vraagje.

U sprak over begin mei en eind juni, dat alles moet rond zijn. Ik veronderstel dan ook de financiële regeling?

De heer gouverneur

Mevrouw, ik heb u gezegd dat wij met een handicap starten en dat daarin uw kritiek juist is.

Wij moeten die bespreking over de zonevorming voeren zonder duidelijkheid over het financiële luik. Dit is een lacune. Ik herhaal het nog eens: dit is een gebrek. En ik zou aanraden aan alle Oost-Vlaamse parlementsleden die we kennen, die in het federale parlement zitten, om te ijveren dat we daaromtrent duidelijkheid krijgen.

U kent ook personen die in het federale parlement zitten. Het is hun taak om te ijveren bij de minister dat we daaromtrent duidelijkheid zouden krijgen. Maar ik moet werken met de wapens die men mij geeft. En het is moeilijk om de burgemeesters te overtuigen zonder dat men juist het kostenplaatje kent.

Ik kan alleen maar zeggen – en ik zal proberen om zelf iets samen te stellen – dat hoe groter de zonevorming is hoe uiteindelijk minder groot de kostprijs is omdat men minder administratieve lasten heeft, omdat men een aantal taken moet doen die iedereen moet doen van het moment dat men één zone is.

Iedere zone moet tenminste 24/24 uur een groot incident aankunnen.

Met andere woorden, dit is toch wel een zeer grote uitdaging.

Ik heb een rekening gemaakt voor mezelf - en ik ga dit ook uitleggen bij de volgende vergadering – en hoe groter de zone, hoe minder de kosten, hoe meer professioneel. Maar ik herhaal het nog eens: de noodzakelijkheid is dat men de binding met de lokale besturen blijft onderhouden om aldus ook die unieke samenstelling die een brandweer is – aan de ene kant professionele mensen, maar aan de andere kant vrijwilligers – optimaal te behouden.

PUNT 2**UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008****PERONEEL – STATUTEN EN REGLEMENTEN: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGING VAN DE FUNCTIEBESCHRIJVING DIRECTIESECRETARIS****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit dossier is in maart in de commissie aan bod gekomen en werd door omstandigheden uitgesteld.

Wij zouden vandaag opnieuw uitstel willen vragen voor dit dossier. Niet zozeer omdat wij de beslissing op zich betwisten, maar omdat we deze beslissing willen kaderen binnen een evaluatie van het huidige personeelsbeleid.

Eén van de principes die bij de aantreding van deze nieuwe bewindsploeg werden naar vorgebracht, is onder meer de soberheid inzake het personeelsbeleid.

Ik verwijs bijvoorbeeld naar ons voorstel dat tevergeefs hier werd voorgelegd inzake de aanstelling van een projectarcheoloog. Om budgettaire reden heeft men daarvan afgezien.

De voorliggende beslissing heeft budgettaire implicaties en het zou een bijzonder slecht signaal zijn mocht blijken dat wij hier in een uitbreiding van het kader voorzien, daar waar de personeelsvraag toch zeer gemotiveerd moet zijn inzake voorstellen bij aanwervingen.

Dus concreet vragen wij uitstel en daaraan gekoppeld een analyse van het personeelsbeleid en dringen wij erop aan dat dit zo vlug mogelijk zou gebracht worden in de respectievelijke commissie.

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat de collega zich vergist. Dit punt heeft geen enkele budgettaire implicatie. Ik vermoed dat hij doelt op het feit dat het voordien een medewerker van C-niveau was, maar het stond altijd ingeschreven als iemand van niveau B, alleen werd het zo niet ingevuld.

DEBATTEN

Dat budget was voorzien, en nu zeker door de uitbreiding van de taak en de duidelijker omschrijving van de taak van de griffier is alleen hier de functieomschrijving iets aangepast in functie van de huidige vernieuwde taken van de griffier.

Maar het heeft geen enkele budgettaire implicatie.
Ik zou dan ook willen vragen om dit punt vandaag zeker goed te keuren.
Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het antwoord van de gedeputeerde verwondert mij een beetje.
Op de commissie zelf heb ik ook gepolst naar de budgettaire implicaties en voor zover ik mij herinner – het is natuurlijk meer dan een maand geleden – heeft men toen gezegd dat deze beslissing wel degelijk budgettaire gevolgen heeft.

Dus wij blijven bij onze vraag tot uitstel en een evaluatie van het personeelsbeleid.
Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Men moet niet overdrijven. Er is één directiesecretarisfunctie voorzien voor de griffier. Maak eens de vergelijking met de andere provincies. We kunnen dat niet blijven uitstellen. Het is gewoon puur een actualisatie. Alle bestuursdirecteurs hebben een directiesecretaris. Ook onze griffier heeft dat nodig.
Dank u.

Stemming

PUNT 3

UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008

PERSONEELSFORMATIE: AANPASSING VAN DE PROVINCIERAADSBSLUITEN VAN 14 NOVEMBER 2007 I.V.M. DE FORMATIE VAN DE DIENST LANDBOUW EN PLATTELAND EN VAN DE DIRECTIE WELZIJN EN GEZONDHEID

Stemming

PUNT 4

UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008

VOORSTEL VAN LUC MAES OVER DE LUCHTKWALITEIT IN KLASLOKALEN

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een tijdje geleden hebben we in mijn gemeente een actie opgestart om tot een grotere bewustwording te komen inzake de luchtkwaliteit in klaslokalen.
Deze actie loopt in samenwerking met LOGO Waasland. LOGO, of het “Lokaal Gezondheidsoverleg”, biedt het project “Lekker Fris” aan om scholen te helpen werken aan een gezond binnenmilieu op school.

Dit project is gericht op de lagere scholen waar uit vele metingen is gebleken dat de luchtkwaliteit in de klaslokalen vaak ondermaats is. Gezonde lucht op school is immers nodig. Het bevordert de gezondheid en het welzijn van alle aanwezigen en het zorgt voor minder ziekte en betere leerprestaties. “Lekker fris” past zodoende binnen het gezondheidsbeleid op school en heeft eveneens een duidelijk raakvlak met het milieubeleid.

In de eerste plaats is het CO₂-gehalte meestal veel te hoog. In principe moet het CO₂-gehalte onder de 1 000 deeltjes per miljoen blijven. De koolstofdioxide komt in de lucht bij het uitademen en kan geïrriteerde slijmvliezen, hoofdpijn, concentratieproblemen en een lusteloos gevoel veroorzaken. Maar in een klaslokaal bevinden zich ook andere stoffen in de lucht die gezondheidsrisico's inhouden. Deze worden binnengebracht door reinigingsproducten of uit de inrichtingsmaterialen van de klas en het meubilair.

Recent onderzoek van Test-Aankoop en ook buitenlandse onderzoeken hebben aangetoond dat in ongeveer 80% van de klaslokalen de luchtkwaliteit ondermaats tot slecht is.

Hoge CO₂-gehalten gaan meestal gepaard met hoge concentraties andere ongezonde stoffen in de binnenlucht.

Ik vrees dat het ook in de klaslokalen van onze provinciale scholen niet anders gesteld is.

Ik stel dan ook voor om in de eerste plaats in onze provinciale scholen actie te ondernemen. Daarvoor zouden we als provincie best ook enkele CO₂-meters aankopen. Deze kosten slechts enkele honderden euro per stuk en kunnen, bijvoorbeeld op weekbasis, doorgegeven worden tussen de klassen en de scholen die graag meewerken.

Het toestelletje geeft een exacte uitlezing van het CO₂-gehalte en bevat ook drie waarschuwinglampjes. Boven de 1 400 ppm staat men in het rood en moet het lokaal duidelijk meer en beter verlucht worden. Tussen 1 400 en 1 000 zit men in het oranje en pas onder de 1 000 ppm komt men in de groene zone.

Het lokaal verluchten kan spijtig genoeg in de meeste gevallen alleen door de ramen open te zetten, wat onvermijdelijk in de winter heel wat energieverlies met zich meebrengt.

Om onder de waarden te blijven volstaan de traditionele raadgevingen om goed te verluchten tijdens de pauzes meestal niet. Het is dus een beetje kiezen tussen de pest en de cholera.

De enige oplossing om gezonde lucht en aanvaardbaar energieverlies te combineren is klaslokalen te voorzien van balansventilatie met warmterecuperatie. De warmte uit de vervuilde afgevoerde lucht wordt dan via een warmtewisselaar voor het grootste gedeelte overgedragen aan de koude propere lucht die van buiten komt. Hierdoor kan 80% tot 90% van de energie bespaard worden.

Voor nieuwe klaslokalen die vandaag gebouwd worden, lijkt mij dit de evidentie zelf. Maar er zijn natuurlijk heel veel bestaande klaslokalen waar een balansventilatie relatief gemakkelijk kan geïnstalleerd worden.

Koken kost natuurlijk geld en we spreken hier al vlug van enkele duizenden euro per klaslokaal.

Dit probleem is natuurlijk niet beperkt tot de provinciale scholen. In de andere netten is de situatie niet anders en zij hebben evenmin geld om dit aan te pakken. Ook onze gemeenten hebben meestal niet al te veel overschot op hun budget.

Netwerkbeheerder Eandis geeft hiervoor vandaag een premie van 1 EUR/m² binnengeblazen lucht met een maximum van 50% van de factuur en ook beperkt tot 2 500 EUR per afnemer. Slechts weinigen zijn hier spijtig genoeg van op de hoogte.

Om de scholen van alle netten massaal aan te zetten tot energiezuinig verluchten is er echter een ruimere subsidiëring of prefinanciering nodig.

Ik stel dan ook voor dat de deputatie of de bevoegde gedeputeerde voor onderwijs en energiebeleid deze kwestie aankaart bij Vlaams minister Frank Vandenbroucke.

Hij heeft de laatste jaren al heel wat extra budgetten vrij gemaakt voor investeringen in nieuwe scholen en dat is uiteraard heel positief en een absolute noodzaak. Maar ook met het plaatsen van balansventilatie in bestaande klassen zou een zeer grote kwaliteitsverbetering kunnen bekomen worden voor de binnenlucht tegen een aanvaardbaar energieverlies.

Zou het niet mogelijk zijn, Beste Gedeputeerde, de minister te overtuigen om een speciaal fonds te voorzien waar alle scholen uit alle netten snel gebruik van kunnen maken om hierin te investeren waar mogelijk? Zo zou het gebrek aan middelen opgelost kunnen worden.

DEBATTEN

Ik begrijp, Beste Collega's, dat deze problematiek heel specifiek is maar zeker niet onbelangrijk. Het gaat hier om de kwaliteit van de lucht in onze klaslokalen, de gezondheid van een belangrijk gedeelte van onze bevolking, namelijk de vele leerlingen en scholieren maar ook de leerkrachten en het gaat hier over een veel betere energiebalans en toch goed verluchten.

Ik denk dan ook dat onze provincie bij monde van deze raad en onze deputatie hierin een belangrijke stuwende rol kan spelen.
Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In De Morgen van vandaag staat dat er 300 CO₂-meters aangekocht zijn, die zullen verspreid worden via de LOGO's. Dus in principe is dit al een goede zaak.

Zoals u zich wel kan inbeelden zijn ook wij begaan met de luchtkwaliteit binnenskamers en vooral in klaslokalen. Het is immers in verschillende onderzoeken aangetoond dat er in de binnenlucht vaak stoffen aanwezig zijn die schadelijk zijn voor de gezondheid.
Naast de voor klaslokalen en andere gesloten ruimtes waar veel mensen samen zijn typische verhoogde CO₂-waarden, zijn er de veel schadelijker stoffen die vrijkomen uit gebruikte materialen en door het gebruik van bepaalde producten.

Het is niet nieuw dat de luchtkwaliteit in slecht geventileerde klaslokalen niet bevredigend is. De inrichting van de lokalen en de gebruikte materialen zijn daar niet vreemd aan.

Het is dan ook jammer dat het voorstel van collega Maes zich beperkt tot het vaststellen van de zaak en kijken wat men kan doen, zoals bijvoorbeeld de ramen openen. Terwijl men eerder veel vroeger zou moeten nadenken. Uw voorstel om bij nieuw te bouwen klaslokalen daar van in het begin rekening mee te houden, is ook een oplossing.
In de toekomst moet bij de bouw en de verbouwing van scholen zoveel mogelijk gebruik gemaakt worden van natuurlijke materialen, waarvan duidelijk is dat ze de omgevingslucht niet belasten met schadelijke stoffen.

Natuurlijk moet er ook aandacht zijn voor een goede ventilatie, dat hoort immers bij een goede isolatie. Het is trouwens belangrijk om niet enkel te mikken op goed geventileerde maar ook op goed geïsoleerde klaslokalen, ook bij de aanpassing van bestaande situaties.

Mag ik de bevoegde gedeputeerde ook vragen om bij toekomstige beslissingen te focussen op preventief beleid met inachtnaam van het Europese vastgelegde voorzorgsprincipe?
Dat kan op termijn geld besparen.
Zoals u terecht opmerkt, kan men eigenlijk altijd wel een aantal oplossingen aanbieden, maar is het beter om er van in het begin rekening mee te houden.
Dat is eigenlijk een beetje een aanvulling.
Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het welzijn van de leerkrachten en de leerlingen in ons onderwijs heeft altijd op veel aandacht van het bestuur kunnen rekenen. Er werden en worden veel maatregelen genomen, daar waar nodig, onze gebouwen, het machinepark, de technische installaties, enz. te renoveren of te vernieuwen, dit altijd in overeenstemming met het welzijn en de gezondheid van de leerkrachten en de leerlingen.

Wat het binnenklimaat in de klassen betreft, waar zeer specifiek de vraag van de heer Maes over gaat, werden tot vandaag geen bijzondere maatregelen genomen wat betreft infrastructuurwerken.
Uiteraard werd er wel opgeroepen om regelmatig te verluchten. Reeds in 1995 is er een speciale richtlijn naar de directies gegaan om op regelmatige basis de leerkrachten eraan te herinneren dat ze de klassen moeten verluchten.

Het overgrote deel van onze klaslokalen van onze scholen kan trouwens bijzonder goed verlucht worden.

Mijnheer Maes vroeg om een aantal CO₂-meters aan te kopen om het probleem te objectiveren. Ik kan hem daarin geruststellen. Dat stond al in de plannen die op het getouw stonden vanuit WMD. Voor volgend jaar zullen er meters aangekocht worden, die dan tussen de verschillende scholen kunnen verspreid worden zodat telkens opnieuw voor de klas begint, in de middagpauze en 's avonds de luchtkwaliteit in de verschillende klassen kan gemeten worden zodanig dat we precies kunnen vaststellen hoe ernstig de situatie is en welke maatregelen er eventueel genomen moeten worden.

Uiteraard moet men eerst meten voor men iets weet. En op basis van die wetenschap kunnen we dan eventueel een aantal infrastructuurmaatregelen nemen.

Voor de nieuwbouwprojecten die in het verleden al werden opgestart, maar die nu nog worden opgestart, wordt er telkens zoveel mogelijk rekening gehouden met deze problematiek, ook wat betreft de gebruikte materialen.

Dit ter aanvulling van de heer Franck.

Voor de bestaande lokalen is dat niet altijd evident. De kostprijs, zoals collega Maes daarnet al zei, is enkele duizenden euro's per klaslokaal.

Het zal ongetwijfeld een effect hebben op de gezondheid, maar als men het puur financieel bekijkt is het maar zeer de vraag hoelang het duurt voor het terugverdiend is en of het niet nuttiger is om de klaslokalen dan gewoon iets beter manueel te verluchten.

Ook niet alle klaslokalen kunnen zomaar herbouwd worden en de subsidiemogelijkheden van Eandis - waar collega Maes naar verwees, hij heeft het zelf al aangegeven, de maximumbijdrage van 2 500 EUR en 50% - is ongeveer goed om twee klaslokalen te herinrichten.

We spreken toch over vele honderden klaslokalen als we dat in onze eigen scholen moeten doen. Dus ik denk niet dat dit het grote verschil gaat maken. Dat is misschien voor een klein schooltje, ergens in een gemeente, wel een mogelijkheid. Maar voor onze scholen is dit al heel wat minder.

Wij hebben goede contacten met de minister van Onderwijs. De minister ontvangt de gedeputeerden van Onderwijs ook tweejaarlijks. Maar zoals collega Maes zelf al aangegeven heeft, heeft de minister zowel wat betreft de werkingsmiddelen als wat betreft de gebouweninfrastructuur de afgelopen jaren al heel wat extra inspanningen geleverd.

Ik wil de problematiek zeker ter sprake brengen op het volgende overleg, maar ik kan u niet garanderen dat er op korte termijn nog een apart fonds uit de bus zal komen.

Ondertussen kan ik dus wel zeggen dat de CO₂-meters worden aangekocht en dat we zo snel mogelijk zullen beginnen meten om zoveel mogelijk te weten.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben natuurlijk blij dat de gedeputeerde gevat is door het probleem, maar ik mik ook op een tweesporenbeleid.

Nieuwe klaslokalen moet men daar optimaal in voorzien en niet alleen goed verluchten, maar ook energiezuinig verluchten.

Naar bestaande klaslokalen denk ik vooral aan klassen die nog niet al te lang gebouwd of gerenoveerd zijn. Als daar geen aandachtspunt aan gegeven is, kan het in een aantal gevallen wel interessant zijn.

Als men het op lange termijn bekijkt: met de huidige energieprijzen die alsmaar stijgen, zou het toch wel eens interessant kunnen zijn.

Ik denk niet dat het interessant is voor klaslokalen die men binnen 5 à 10 jaar toch volledig moet renoveren of herbouwen, maar als u weet dat het voor de rest picobello in orde is, dat alleen de verluchting niet optimaal is, zou het wel interessant kunnen zijn om de zaak eens te bekijken.

Dank u.

DEBATTEN

PUNT 5

UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008

PERSONEEL – KINDEROPVANG

- GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT KINDEROPVANG PERSONEEL
- OPHEFFING VAN HET REGLEMENT VAN 14 JUNI 2007 BETREFFENDE DE SPORT- EN SPELKAMPEN VOOR KINDEREN TIJDENS DE MAANDEN JULI EN AUGUSTUS

Stemming

PUNT 6

UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008

VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR WATERVOORZIENING (VMW): RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN
1 VERTEGENWOORDIGER

Het punt wordt van de agenda gehaald cf. de beslissing van het uitgebreid bureau van 15 april 2008.

PUNT 7

UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008

INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER HET PROVINCIAAL MOLENBELEID

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben een beetje systematisch op zoek naar het verkommerde of het onvoldoende gewaardeerde patrimonium van de provincie Oost-Vlaanderen en ik ben vandaag beland bij de provinciale molens.

Oost-Vlaanderen telt 35 molens, 53 watermolens en zelfs één rosmolen. Voor degenen die niet weten wat een rosmolen is: dat is een molen die aangedreven wordt door een paard.

Het provinciebestuur Oost-Vlaanderen is zelf eigenaar van een viertal windmolens en één watermolen. Verschillende van die molens zijn al lange tijd in het bezit van de provincie, maar, in tegenstelling tot wat men zou vermoeden, is toch niet alles gezond en wel met de betrokken molens.

Ik heb kunnen lezen uit de nota's van de provincie dat het de bedoeling is om de molens maalvaardig te restaureren en ze regelmatig te laten draaien.

In het kader daarvan wordt er een premie betaald aan de bedienaars van de molens, zodanig dat die regelmatig draaien en ook effectief malen. Want, zoals in feite de provincie zelf stelt, is een stilstaande molen gedoemd om te vervallen.

Voor een stuk verdwijnen de gewone molens. En de molens die nu vaak in het landschap verschijnen, zijn molens die elektriciteit opwekken, maar ik denk dat het belangrijk is voor de jeugd, voor het nageslacht dat zij in Oost-Vlaanderen ook in contact komen met de oorspronkelijke molens, de windmolens die daarvoor gebruikt werden.

De provincie doet een aantal inspanningen onder meer via de aankoop van de verschillende molens. Ik geef straks een viertal voorbeelden van windmolens en één watermolen. Anderzijds is er natuurlijk ook het Mola in het provinciaal domein Puyenbroeck, waar de bezoeker in contact kan komen met ons molenerfgoed.

Helaas is het niet zo goed gesteld met het huidige molenpatrimonium van de provincie.

Er is:

- de Windekemolen in Balegem, Oosterzele: een beschermd molen die in 1975 door de provincie werd aangekocht. Sinds 2005 is de molen echter volledig gedemonteerd, van de staak genomen. In afwachting van een maalvaardige restauratie is de molen langzaam aan het vergaan. In het budget 2008 is voor de restauratie 30 000 EUR voorzien, maar er werd tot op heden nog geen enkele beslissing genomen inzake die restauratie. We zijn ondertussen al half april;

- de Fauconniersmolen in Oordegem, Lede: een beschermd molen uit 1845 die in 1973 door de provincie werd aangekocht. De molen draait en maalt regelmatig;
- de Roomanmolen in Sint-Pauwels, Sint-Gillis-Waas: een beschermd molen uit 1847 die in 2003 door de provincie werd aangekocht. De uitbating en het onderhoud van de molen en de omgeving gebeurt door het gemeentebestuur van Sint-Gillis-Waas. De 'koningsspil' is evenwel verder gescheurd en uit balans, waardoor de wielen niet meer voldoende in elkaar haken.
Voor de niet-molenkenners – en tot voor kort rekende ik mijzelf daartoe – is de 'koningsspil' de precies in het midden zittende eikenhouten of grenen hoofdas in een molen. Dus een zeer essentieel onderdeel van een molen en bij mogelijke slijtage kan de molen niet meer draaien;
- het Meuleke 't Dal, Zingem: een beschermd molen die in 1999 door de provincie werd aangekocht. Voor de werking van de molen is een maalvaardige restauratie noodzakelijk. In het budget 2008 zijn hiervoor geen kredieten voorzien. We hebben eventueel nog de mogelijkheid om in juni bij de budgetwijziging daar nog kredieten voor in te schrijven. Maar anders zal die molen verder dit jaar verkommeren;
- de provinciale watermolen De Zwalm in Munkzwalm, Zwalm: een beschermd molen die in 1999 door de provincie werd aangekocht. Op 10 maart 2004 gaf de provincieraad groen licht voor een maalvaardige restauratie die eind 2007 werd aangevat. Een restauratie die nog steeds lopende is.

Het toont toch een beetje aan dat het provinciale molenpatrimonium niet in opperste staat verkeert, dat er toch nog een aantal pijnpunten zijn.

Eén van die pijnpunten is de provinciale Molencommissie. Deze commissie - waar experts een paar keer per jaar samen kwamen. Mensen die of eigenaar waren of zeer betrokken waren bij het molenerfgoed en met kennis van zaken daarover samenkwamen - werd tot mijn verwondering tijdens de nieuwe legislatuur opgedoekt en als het ware vervangen door de opname van één lid van de betrokken commissie in de commissie Erfgoed.

Door de opheffing van deze Molencommissie is er toch een pak expertise verloren gegaan. Door de werking van de Molencommissie was men veel beter geplaatst om dit dossier op te volgen. Ik wil er trouwens ook op wijzen dat in het Mola – en dit staat ook met zoveel woorden in het dossierbeheer gebouwen – de schaalmodellen, op halve schaal van de werkelijke molens, nog steeds – en de laatste feiten dateren van 2006 – gedemonteerd zijn en nog steeds niet werden samengesteld.

Als er nu één middel is om mensen in contact te brengen met molens, dan is dat door de heroprlichting van de betrokken schaalmodellen.

Wij gaan daar binnenkort met de commissie naartoe. Ik denk dat er toch enige toelichting kan bij gegeven worden. Maar het valt bijzonder te betreuren dat de schaalmodellen nog steeds staan te verkommeren. Een punt dat ook al verschillende malen in de nu helaas opgegeven Molencommissie aan bod is gekomen.

Collega's, ik rond af met toch nog eens mijn vragen op te sommen:

1. wat is de stand van zaken van het provinciale molenpatrimonium?
2. Zijn er nog bijkomende inspanningen die geleverd worden?
3. Kan er nog even toelichting komen bij het opdoeken van de provinciale Molencommissie?
4. Wanneer zal het bestaande molenpatrimonium volledig operationeel zijn en zullen de molens kunnen draaien en malen, zoals voorzien?

Het is geen aangekondigde vraag, maar misschien kan de gedeputeerde even toelichten hoe de deputatie de premie die aan molenaars wordt uitgekeerd, evalueert. Men zegt mij dat de betrokken premie onvoldoende is. Er is misschien een herziening nodig van het bestaande element, zodanig dat er meer interesse is voor het onderhoud of voor het malen via dergelijke molens.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Uw interpellatie is natuurlijk zeer omvangrijk met een heleboel terechte vragen. Ik zal trachten bondig te antwoorden. Ik heb een antwoord van 17 bladzijden, maar ik zal ze trachten in te korten.

DEBATTEN

Ons provinciaal molenbeleid wil permanent aandacht creëren voor ons belangrijk Oost-Vlaams molenerfgoed en actief ons eigen molenpatrimonium beheren.
Hoe doen we dat?

We doen dat via acht middelen en acties, met name:

1. de actieve opstelling van de tentoonstelling in het Provinciaal Molenmuseum, dus in het kasteel Puyenbrug, u wel bekend, en de openstelling van de eigen provinciale molens. In 2007 zijn die bezocht door meer dan 14 700 bezoekers;
2. de provinciale molendraaipremie, waarnaar u verwijst, waarbij onbezoldigde molenaars jaarlijks een premie kunnen verdienen mits zij een minimum aantal hoofdasomwentelingen laten uitvoeren. Voor windmolens zijn dat 18 000 omwentelingen en voor water- en rosmolens 36 000. Om die asomwentelingen te kunnen halen, zijn de moleneigenaars en molenaars verplicht om hun molen in goede staat te houden. Anders krijgen ze de premie niet. Vorig jaar hebben 33 Oost-Vlaamse molenaars een premie mogen ontvangen;
3. de logistieke en wetenschappelijke ondersteuning van de opleiding van vrijwillige molenaars, waarvoor een zogenaamde molenaarscursus door onze provincie wordt ingericht, die thans loopt in het auditorium van dit provinciebestuur;
4. de logistieke ondersteuning van de provinciale en Vlaamse Molendag. Een speciale dag die wij uittrekken om het molenpatrimonium eigenlijk in evidentie te brengen;
5. participatie in specifieke projecten. In de periode 2002-2007 was dit het Interreg III-project 'Ruimte voor Molens', waarvoor ons provinciebestuur als projectleider optrad. In de huidige legislatuur, in de periode 2007-2009, loopt het PDPO-project 'Malende Molens', waarin het provinciebestuur actief betrokken is, meer bepaald onze dienst Landbouw en Mola. In dit kader worden onder andere economische mogelijkheden onderzocht voor malende molens in het Meetjesland en wordt een opleidings- en een tewerkstellingsactie opgezet daarvoor;
6. prominente aandacht voor onze 52 watermolens in het integrale waterbeheer, wat niet vanzelfsprekend is en enorm veel provinciale inspanningen vergt;
7. de publicatie van degelijke, wetenschappelijk verantwoorde molenpublicaties;
8. dit jaar is het Provinciaal Molencentrum, in samenwerking met de IDPBW, bezig met het opstellen van een grondig risicobeheers- en veiligheidsplan voor onze eigen personeelsleden die werken aan de molens alsook voor de bezoekers van onze molens.

Steunpunt in al die acties is het Mola, ons eigen Provinciaal Molencentrum. Dit fungeert niet alleen als een bezoekerscentrum, maar ook als een kennis- en infocentrum. Mola verschaft advies over technische problemen in verband met molenbouw en restauratie en het biedt alle faciliteiten voor historisch en heemkundig onderzoek.

Ons eigen molenpatrimonium wordt beheerd door de dienst 34 - Patrimonium en tegelijkertijd door de dienst 31-Gebouwen, die zich laten adviseren door het Provinciaal Molencentrum.

Het is geen nieuws dat er aan het provinciale molenpatrimonium één en ander schortte. Molens zijn heel delicate objecten. Dat had te maken met een aantal minder geslaagde restauraties in het verleden en ook met herstelwerken die specifieke technieken vereisen.

Sinds 2003 is een geschoold werkman met specialisatie voor molenonderhoud aangesteld. Wij mogen zeggen dat we hiermee de laatste jaren een zekere vooruitgang hebben geboekt in de toestand van ons molenpatrimonium.

Indien u dit wenst zal ik zeer kort op de verschillende molens die u aangeduid heeft de stand van zaken geven:

1. de Windekemolen, een staakmolen in Balegem.
In het budget van 2008 is 30 000 EUR ter beschikking gesteld voor de opmaak van een desbetreffend restauratiedossier, dat echter de nodige procedures moet doorlopen op het vlak van het Vlaamse gewest. We wachten dus nog op de goedkeuring;
2. de Fauconniersmolen is een maalvaardige stenen molen in Oordegem, zoals u terecht hebt aangestipt. Daar werken twee gediplomeerde vrijwillige molenaars en vier gediplomeerde molenaars van ons provinciaal museum. De molen is in goede staat. Er is enkel wat werk aan de balustrade, maar het metalen gevucht is op dit moment volledig in orde gesteld;

3. de Roomanmolen in Sint-Pauwels.
Inderdaad, de koning – de staande as – die hersteld is, heeft het begeven omwille van krimpscheuren. Het hout was blijkbaar niet oud genoeg. Het was nog te jong. Wij gaan dat herstellen en wij denken dat die in 2008-2009, althans volgens de informatie die ons werd verstrekt, draaivaardig zal zijn en ook maalvaardig zal kunnen genoemd worden;
4. de staakmolen 't Dal in Zingem werd in 1999 aangekocht.
Wij hebben een aantal restauraties gedaan. Daar zijn belangrijke fouten gemaakt bij de restauratie. Wij wachten nu op een bijkomend dossier. Ik kan u wel zeggen dat we voor de huisjes die aan de molen palen, de bijhorende pittoreske en daarom ook beschermde woningen, een budget van 85 000 EUR hebben voorzien, waarvoor de VLM ons 70% zal rembourseren;
5. de beroemde watermolen, de Zwalmolen, heeft ook een hele lange lijdensweg achter de rug. De gewestplanwijziging is er tussengekomen, waarbij wij geconfronteerd worden met het nieuwe feit dat de molen nu in natuurgebied ligt, met alles erop en eraan. Maar in 2009 zal deze molen maalvaardig worden.

U weet, Collega, alhoewel eeuwenoud, de molentechniek een zeer specifieke en zeer vaktechnische benadering vereist en dat het niet altijd gemakkelijk is en dat er moet gewerkt worden met geijkte procedures, met deskundigheid. Dat heeft ook te maken met lange wachttijden, met een dossier dat veel geld met zich meebrengt en dat altijd een beetje langer in de administratie blijft rondhangen. Het heeft ook te maken met het feit dat om die molens te herstellen wij beroep moeten doen op een zeer zeldzaam soort technici, namelijk molenmakers, die men niet zo veel meer vindt in Vlaanderen. Vandaar ook dat wij ons bezighouden met cursussen voor het bouwen van molens en molentechniek en vandaar ook de bijzondere werkmans molenonderhoud.

De vijf provinciale molens worden regelmatig en duurzaam in orde gehouden. Het is onze bedoeling om deze zoveel mogelijk door het publiek te laten bezoeken. In het kader daarvan leiden wij vrijwillige molenaars op, met daarbij de vier gediplomeerde molenaars van ons eigen molenmuseum. Ik denk dat wanneer de modaliteiten daartoe zijn opgesteld, wat normaliter zal gebeuren in september 2008, wij onze vijf provinciale molens slagvaardig in de lucht zullen kunnen laten draaien.

Uw laatste vraag betrof de provinciale Molencommissie, die in 1976 is opgericht. Die had het doel het provinciebestuur te adviseren over het molenbeleid. Dat molenmuseum is thans een molencentrum geworden. Het streeft nog altijd naar kennisopbouw inzake molentechnieken in goede samenwerking tussen iedereen die bij de molenwereld betrokken is.

Maar wij hebben – en dat moet ook gezegd worden – de Oost-Vlaamse Monumentenwacht in het leven geroepen, die heel specifiek en met kennis van zaken uitstekende inspectieverslagen en adviezen over die molens heeft uitgebracht. Dat draagt toch ook veel bij tot het in stand houden van het patrimonium.

En tot slot, om toch een externe vinger aan de pols te houden van het Oost-Vlaams niet-provinciaal molenerfgoed, werd van de externe molinologen één lid opgenomen in de werkgroep van de Oost-Vlaamse commissie Onroerend Erfgoed.

Met de intentie van de deputatie om het aantal adviescommissies te rationaliseren, bleek één van de doelstellingen om de vroegere molencommissie thans efficiënt onder te brengen in de commissie Onroerend Erfgoed.

Wat betreft de concrete situatie van het museum.

Op 13 juni gaat onze commissie Cultuur ter plaatse het molenmuseum bezoeken en kunnen wij ook technische antwoorden krijgen op de vragen die daaromtrent nog zullen worden gesteld.

Excuseer mij voor het tamelijk lang antwoord, maar u hebt ook een heel gedegen, maar omvangrijk aantal vragen gesteld.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank de gedeputeerde voor zijn antwoord en voor zijn engagement.

DEBATTEN

Ik hoop dat wij in 2009 toch naar een operationalisering kunnen gaan van het molenpatrimonium.

Ik blijf betreuren dat de betrokken molencommissie werd opgedoekt. Zo werd mij ook meegedeeld door leden van de betrokken molencommissie.

U verwijst dan naar de adviescommissie Onroerend Erfgoed. Ik heb er de verslagen op nagelezen en het aspect molens komt daar weinig of niet aan bod.

Aan de problematiek van de schaalmodellen moet ook dringend gewerkt worden. Ik hoop dan ook dat u daar de komende jaren werk zal van maken.
Dank u.

De voorzitter stelt voor, met instemming van de raad, om de punten 8 en 9 samen te behandelen.

PUNT 8

UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008

**INTERPELLATIE VAN STEVE HERMAN OVER HET NIET TOEKENNEN VAN EEN SUBSIDIE AAN DE VZW
"ORGANISATIECOMITÉ KARNAVAL LEDEBERG" TER ONDERSTEUNING VAN HUN CARNAVALSEVENEMENT 2008**

PUNT 9

UITGESTELD PUNT ZITTING 12 MAART 2008

**VOORSTEL VAN STEVE HERMAN OM MET TERUGWERKENDE KRACHT EEN SUBSIDIE TOE TE KENNEN VAN 375 EUR
AAN DE VZW "ORGANISATIECOMITÉ KARNAVAL LEDEBERG" TER ONDERSTEUNING VAN HUN
CARNAVALSEVENEMENT 2008**

De heer Herman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het zal wellicht niemand verbazen dat ik als Aalstenaar uiteraard niet hoeft overtuigd te worden van de grote sociale betekenis van het carnaval vieren.

Carnaval is, Collega's, zoals jullie weten, een volksfeest voor jong en oud. Een onconventioneel, humoristisch, satirisch, rebels, chaotisch, democratisch, standenloos en uitbundig publieksfeest met, zoals dat in Vlaanderen traditie is, uiteraard behoorlijk wat eten en drinken.
Carnaval is eveneens een cultuurfenomeen. Een culturele mix van laagdrempelige en sociaal diverse volkscultuur met een belangrijk participatief element, zowel van lokaal cultuurbeleid als van sociaal-culturele verenigingswerking als van amateurkunsten.

Hoe carnaval in de toekomst verder zal evolueren, is uiteraard onbekend, maar zoals dat bij vele andere volksfeesten het geval is, is er ook hier het gevaar van overdreven commercialisatie, gepaard gaande met een teloorgang van de traditie.

Vandaar dat volgens mij de subsidiëring van lokale carnavalsorganisatoren een sterke aanbeveling verdient.

De Gentse deelgemeente Ledeberg kent nog een uitgebreid sociaal-cultureel leven, ondanks de vele problemen die eigen zijn aan een dergelijke wijk.

Eén van de belangrijke jaarlijkse activiteiten is de toch wel befaamde Ledebergse carnavalstoet, die de basis vormt voor een volks carnavalfeest dat in de Gentse regio zijn gelijke niet kent.

Bij geheel het Ledebergse carnavalgebeuren zijn, naast het plezierelement, vooral het sociale aspect, het opbouwwerk en de gemeenschapsvorming bijzonder belangrijk. De carnavalverenigingen zorgen immers het hele jaar door voor allerlei activiteiten waarbij heel wat creativiteit en volkscultuur naar boven komt. Het samen kunnen werken aan een project op deze deelgemeente wordt nog echt naar waarde geschat.

De Ledebergse carnavalstoet heeft eveneens een stevige reputatie op het gebied van muzikale inbreng, dat lokaal ook fel gesmaakt wordt.

Als belangrijkste carnavalevenement van de Gentse regio heeft het Ledebergse carnavalweekend ook een regionale uitstraling.

Hiermee rekening houdend heeft het Organisatiecomité Karnaval Ledeberg het provinciebestuur gevraagd, zoals voorgaande jaren trouwens, om één van de geprogrammeerde muziekgroepen officieel af te vaardigen naar de carnavalstoet en hiervan de kosten te dragen.

Ondanks gunstig advies van de dienst Kunst en Cultuur om – zoals in 2006 en 2007 – dit gebeuren te ondersteunen, met het voorstel om voor dit jaar de Koninklijke Harmonie DOGA uit Aalst in de Ledebergse carnavalstoet af te vaardigen, besliste gedeputeerde Dauwe negatief.

De motivering van de negatieve beslissing luidde vreemd genoeg: "geen precedent scheppen". Heeft u dan geen precedent geschapen in 2006 en 2007 toen u wel positief advies heeft gegeven?

Volgens de dienst Kunst en Cultuur brengt DOGA nochtans een optreden van een aanvaardbare kwaliteit voor een bescheiden uitkoopsom van 375 EUR.

De uitgave van het bedrag kon volgens de dienst bovendien worden vereffend via het toereikende budget van het desbetreffende artikel.

VLD-parlementslid Vera Van der Borght, één van de indieners van de resolutie om carnaval als cultureel erfgoed te laten erkennen, stelt het zo: "De ondersteuning van al deze lokaal actieve carnavalsverenigingen is uiteraard in eerste instantie een lokale, lees dus gemeentelijke en provinciale verantwoordelijkheid. Op dit niveau kunnen zij inderdaad ook vaak rekenen op steun en erkenning."

Behalve bij de provincie Oost-Vlaanderen, zo blijkt vandaag.

Vandaar mij vraag: waarom adviseerde de deputatie deze – toch wel vrij beperkte - bijdrage negatief ondanks gunstig advies van de dienst Kunst en Cultuur en ondanks de grote impact van het gebeuren op het sociale weefsel van de wijk?

Hierbij mijn voorstel van punt 9, als ik mag, Mijnheer de Voorzitter?

De heer voorzitter

Laat de gedeputeerde eerst antwoorden en dan komt de stemming over uw voorstel.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U weet dat ik de terechte belangstelling die u aan de dag legt voor het oeroude maatschappelijk cultureel verschijnsel van carnaval persoonlijk deel. U weet dat ik zelfs boeken geschreven heb over het carnaval van Aalst.

Onze provinciebegroting is niet van dien aard dat we inderdaad de 375 EUR niet zouden kunnen betalen. Maar ik moet u wel zeggen dat wij een standpunt ingenomen hebben dat u bijzonder zwaar komt te liggen om redenen van het feit dat deze vraag naar de toekomst een precedentwaarde zou hebben.

Als wij op die vraag zouden ingaan, vrezen wij dat wij in de toekomst honderden aanvragen van diverse carnavalsverenigingen in heel de provincie zouden krijgen.

Ik ben het volkomen met u eens dat er in Ledeberg heel wat gemeenschapsvormende activiteiten zijn waarbij naast het plezierement, zoals u dat terecht zegt, vooral het sociale aspect, het opbouwwerk en de gemeenschapsvorming bijzonder belangrijk zijn.

Wij hebben dat ook besproken met de voorzitters van de andere fracties en die delen uw mening. Het hele jaar zijn er activiteiten waarbij creativiteit en volkscultuur naar boven komt.

U denkt natuurlijk, om in de sfeer van carnaval te blijven, dat de reden waarom we niet betalen is omdat het een harmonie van Aalst was die u naar de carnavalsstoet wou laten afvaardigen.

Dit is echter niet het geval.

Het probleem is dat wij schrik hebben om een precedentwaarde te scheppen.

DEBATTEN

Maar wij willen ook vanuit ons cultuurbeleid – en nu ben ik heel ernstig – aandacht hebben voor bovenlokale activiteiten die de sociale cohesie bevorderen en dat is in een gemeente zoals Ledeberg via dat carnavalgebeuren één van de belangrijkste bindmiddelen en factoren. Wij zullen alles in het werk stellen om een goed samenleven tussen autochtone en allochtone bevolkingsgroepen in de hand te werken en te bevorderen.

Het doet mij trouwens plezier te horen dat u een dergelijk voorstel naar waarde schat.

Ik herhaal dat wij als deputatie gemeenschapsvorming erg belangrijk vinden en wij zijn ervan overtuigd - en er wordt op dit moment aan gewerkt - dat er in Ledeberg buiten de carnivalsstoet tal van bovenlokale activiteiten waarvoor wij, wanneer er een aanvraag binnenkomt, zelfs veel meer dan 375 EUR in onze provinciebegroting veil hebben en die door onze deputatie met aandacht zullen bekeken worden omdat we ze belangrijk vinden. Wanneer ze passen in een stramien zullen we ze zeker ondersteunen.

Dus ik wil u duidelijk antwoorden dat we die beslissing niet kunnen hernemen omwille van het precedentkarakter. Tot nu toe was Ledeberg de enige vereniging die de aanvraag heeft gedaan. En misschien terecht, omdat er daar meer gebeurde dan een zuiver carnavalgebeuren. Intussen weten wij dat vele andere gemeenten een gelijkaardige aanvraag doen.

Ik zou zeggen: laat ervoor zorgen dat in de diversiteit van instrumenten die wij hebben om cultuur te steunen en ook sociaal maatschappelijk werk te steunen, dat er aanvragen binnen komen die belangrijk zijn voor het sociale weefsel in Ledeberg. Wij zullen deze met klem ondersteunen. Wij hebben zelfs meer dan de aangevraagde 375 EUR daarvoor veil.

Dank u.

De heer Herman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank de gedeputeerde voor zijn positieve antwoord uiteraard.

Ik stel mij dan toch de vraag waarom u in 2006 en 2007, of uw voorganger, die subsidie wel heeft goedgekeurd en waarom er dan geen precedentwaarde naar voor werd gebracht.

Vandaar dat ik bij mijn voorstel blijf en mijn motie blijf handhaven om met terugwerkende kracht die 375 EUR toe te kennen aan de vzw "Organisatiecomité Karnaval Ledeberg".

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vraag is deels terecht.

Eerst en vooral was het in de vorige legislatuur. Niemand heeft het toen gezien en dat is altijd de werking van het precedent. Nu komt het in de publieke zitting. Het was algemeen bekend. Er zijn veel aanvragen binnengekomen. Als wij dat doen, moet de provincieraad akkoord zijn dat wij, zoals wij bloemenstoeten zouden subsidiëren, carnivalsverenigingen subsidiëren.

Op dit moment is dat niet voorzien.

Wanneer we dat doen, zal de doos van Pandora opengetrokken worden.

Zou het geen beter voorstel zijn dat u, in samenwerking met een aantal mensen van onze dienst Cultuur, een project zou indienen om dat wat u beoogt, namelijk een subsidie voor de sociale werking voor het bindweefsel in een gemeente zoals Ledeberg - waar ik mij door leden van onze meerderheid heb laten overtuigen, omdat ik het toch niet zo goed ken - om de wisselwerking tussen de verschillende bevolkingsgroepen te verbeteren?

Zou men dat niet kunnen doen, zodanig dat we daar dan kunnen op ingaan en dan - zonder een precedent voor een carnavalvereniging, waarvoor u ook niet zou pleiten om ze geld te geven - op die wijze dit te ondervangen en het sociale doel dat u eigenlijk beoogt op die wijze te zien realiseren?

Dank u.

De heer Herman

Ik handhaaf mijn voorstel.

Stemming

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wil even de onthouding van mijn fractie motiveren.

Wij hebben wel enige genegenheid voor het carnavalgebeuren en de sociale cohesie dat het met zich meebrengt. Niettemin vinden wij dat dit materie is waar het lokale niveau - stedelijk, gemeentelijk – moet voor aangesproken worden. Pas als dat geen soelaas brengt, kunnen we in de raad eventueel overwegen om een reglement te maken dat daaraan tegemoet komt.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Fiers,
De stad Gent is natuurlijk de inrichter en geeft reeds zeer veel geld aan het carnaval. En als het reeds in het verleden gebeurd is door de voorganger van mijnheer Dauwe, mijnheer Van Der Meiren, is het om sociale redenen geweest en nooit om carnavaleske redenen natuurlijk. Dat was de toestand van die tijd en niet nu.

PUNT 10**WELZIJN – WONEN**

- GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT VOOR AANVULLENDE LENINGEN VOOR HET KOPEN, BOUWEN EN VERBOUWEN VAN WONINGEN IN OOST-VLAANDEREN
- VASTSTELLING VAN DE GECOÖRDINEERDE TEKST VAN HET REGLEMENT

Mevrouw Lafkioui

Dank u, Voorzitter,
Aanvullend op mijn bedenkingen in de vijfde commissie van vorige week, wil ik alsnog een aantal kritische bedenkingen uiten bij dit reglement.
Een allereerste bedenking gaat over de bedragen die gebruikt worden in het reglement. Zijn deze wel realistisch en haalbaar? De aankoopwaarde van een huis wordt geschat op ongeveer 150 000 EUR. Ik heb begrepen dat het reglement bedoeld is voor bescheiden woningen en bescheiden gezinnen, maar toch vraag ik mij af of dit wel realistisch is gezien de immobiële sector op dit moment hoge koopprijzen hanteert.

Bestaat het gevaar niet dat mensen zullen geneigd zijn om naar 'goedkope woningen' (zeg maar 'krotten') op zoek te gaan. Temeer dit reglement zoals eerder gezegd, bedoeld is voor 'bescheiden gezinnen', betekent dit toch dat het vooral gezinnen zijn die het financieel niet zo gemakkelijk hebben en aldus weinig keuze hebben. Vooral in de centrumsteden is het aanbod van koopwoningen niet altijd zo kwalitatief.

De Groen!-fractie vindt dat het provinciebestuur een verkeerd signaal geeft aan de mensen. We stimuleren gezinnen die het in ieder geval al moeilijk hebben om een eigen woning aan te kopen, maar we kunnen niet garanderen dat dit een kwalitatief goede woning is.
Ik heb de beleidsverklaring nagekeken over welke visie de huidige deputatie hierin hanteert en ik lees: 'Vanuit welzijnsoogpunt kijken we vooral naar de kwaliteit van het wonen (en de woning) en naar de betaalbaarheid. We analyseren de efficiëntie en effectiviteit van onze huidige ondersteuningsinstrumenten op het individuele niveau, in casu het systeem van aanvullende leningen'.

DEBATTEN

Als ik het goed begrijp is het de bedoeling van deze deputatie om te streven naar het meer doelgericht subsidiëren maar ook naar meer kwaliteit.

Klopt dit reglement dan wel volgens deze visie? Is het dan niet verstandiger om na te gaan of de prijzen wel overeenstemmen met de reële marktprijzen en de bedragen eventueel op te trekken?

Mijn tweede bedenking gaat over de kwaliteit van de woningen (die uiteraard ook prijsgelinkt is).

Uit de commissie heb ik begrepen dat men op basis van een steekproef nagaat of de aangekondigde verbouwingen en renovaties wel degelijk zijn uitgevoerd en aldus ook de kwaliteitsproef uitvoert.

Mijn vraag hierbij: Is dit voldoende?

Is het niet beter om als overheid meer te sensibiliseren en preventief te gaan werken door al op voorhand een aantal kwaliteitscriteria voorop te stellen in plaats van achteraf te gaan controleren?

Ik ben zelf gaan kijken welke instrumenten er zoal bestaan om aan kwaliteitscontrole te doen, heel specifiek voor huisvesting en ik heb verschillende instrumenten gevonden.

Ze bestaan dus al, zowel op vlak van de Vlaamse overheid als op provinciaal niveau.

Op Vlaams niveau bestaat er een Vlaamse wooncode die als instrument gebruikt wordt door de lokale overheden. Het gaat hier concreet over het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998, aangepast op 27 januari 2006 over kwaliteitsbewaking, leegstand en verkrotting.

Sinds begin 2008 bestaat er zelfs een brochure over kwaliteitsnormen en conformiteitsattest waarin men criteria aangeeft betreffende ongeschiktheid, onbewoonbaarheid, overbewoning. Heel concreet kan dit gaan over 'de berekening van het aantal lokalen en de netto vloeroppervlakte van de ruimtes waarin er geleefd moet worden', de zogenaamde 'bezettingsnorm' en ook andere belangrijke elementen. Wij hebben het zopas gezegd bij monde van de heer Luc Maes, de luchtkwaliteit en het meten van vocht. Deze handleiding wordt ook toegepast op het meten van de kwaliteit van studentenkamers. Maar men hoeft het nog niet zo ver te gaan zoeken, ook op provinciaal niveau zijn er verschillende interessante initiatieven.

Bijvoorbeeld Vlaams-Brabant: zij hanteren een identiek reglement maar de criteria worden toch enigszins anders omschreven om een aantal woningen uit te sluiten.

Zij stellen een aantal criteria vast voor welke woningen er geen leningen in aanmerking kunnen komen.

Zij sluiten wel een aantal pistes uit om te vermijden dat men dus naar die goedkope woningen of zelfs krotten gaat.

Een ander element is, dat de bedragen die zij hanteren in hun reglement, ook veel hoger zijn dan in Oost-Vlaanderen. Uiteraard begrijp ik ook wel dat de koop- en huurprijzen in Vlaams-Brabant wel anders zijn dan bij ons, maar er worden twee bedragen gehanteerd naargelang de ligging. De Vlaams-Brabantse randsteden, de Vlaamse steden hanteren andere bedragen dan bijvoorbeeld centrumsteden.

Het blijft natuurlijk wel beperkt, maar ik zie bij ons geen enkele verwijzing naar kwaliteitsnormen, behalve in artikel 3, paragraaf 2, waar men het heeft over de Vlaamse Regering of de Vlaamse Wooncode. Dit zegt veel en tegelijkertijd heel weinig.

Welke kwaliteitsvereisten vinden wij als provincie belangrijk om mee te geven met dit reglement?

Wisten jullie dat de provincie Oost-Vlaanderen met de andere vier provincies samenwerkt aan een 'Cursus voor huisvestingsconsulenten'? Ik heb dit niet op onze website gevonden maar wel op deze van de provincie Antwerpen. Zo ben ik te weten gekomen dat er een cursus doorgegaan is over woonkwaliteit en wooninspectie in februari 2008.

Deze cursus is uiteraard bedoeld voor huisvestingsconsulenten, maar dit betekent dat er toch wel wat 'deskundigheid' bestaat onder de provincies en het is belangrijk van deze ook te delen.

De vraag voor ons als fractie blijft: welke rol willen wij als Oost-Vlaams provinciebestuur hierin spelen?

Willen wij deze van actieve stimulator of eerder deze van passieve financiële sponsor?

Voorzitter, Collega's,

Ik rond af met een concreet voorstel, dat ik graag ter stemming wil voorleggen aan deze provincieraad.

Ik zou willen voorstellen om dit reglement vandaag niet te stemmen en uit te stellen, met de vraag dit alsnog te herwerken en aan te passen.

Ik verwijs naar de kritische bedenkingen die ik daarnet heb geuit. Wij als Groen!-fractie vinden het belangrijk om deze inhoudelijk belangrijke punten mee te nemen in het reglement. Het is niet alleen belangrijk voor de gezinnen die gebruik maken van dit reglement, maar even belangrijk voor alle inwoners van Oost-Vlaanderen. Met dit reglement draagt de provincie Oost-Vlaanderen bij tot het meer leefbaar, aangenaam en hopelijk ook duurzaam maken van de leefomgeving van iedere Oost-Vlaming. Dank u.

Mevrouw Van der haeghen

Dank u, Voorzitter. Heel kort eventjes over de redenering van de collega, dat wij er als provinciebestuur niet zouden toe bijdragen door deze aanvullende lening te voorzien om de mensen te stimuleren om woningen te renoveren, dat wij niet zouden bijdragen tot de kwaliteitsbewaking van een verouderd woonpatrimonium dat spijtig genoeg ook Oost-Vlaanderen rijk is.

Ik denk dat we net de mensen stimuleren die zich moeten richten tot deze prijsklasse in aankoop van woningen om die woningen terug kwaliteitsvol te maken.

Ik wou daar toch nog eventjes kort op reageren.

Dank u.

De heer De Knijf

Mijnheer de Voorzitter, aansluitend bij wat de collega van Groen! heeft gezegd, heb ik ook een paar opmerkingen.

Vooreerst lijkt dit reglement slechts bekend te zijn in een heel beperkte kring van mensen. Wij vinden in ieder geval dat het best nuttig kan zijn dat men een beetje meer ruchtbaarheid zou geven aan dit reglement en dat het in feite door iedereen, door alle inwoners van onze provincie zou moeten kunnen gekend zijn. Dit is maar een randopmerking.

Wat mij heel eigenaardig overkomt, is de clausule die de ontleners verplicht om een schuldsaldo-verzekering te onderschrijven bij een welbepaalde verzekeringsmaatschappij.

Dit lijkt mij zeker niet klantvriendelijk, maar ik denk ook dat dit niet bepaald correct kan zijn.

Waarom geeft men de verzekeringsnemer niet de kans om zijn verzekeringsmaatschappij te kiezen? Dat blijkt mij normaal en logisch te zijn. Bij dit reglement is dit blijkbaar niet het geval. Er zijn reeds een aantal punten naar voor gebracht door de collega van Groen! en wij kunnen in principe als Vlaams Belang, het voorstel van Groen! tot uitstel van dit punt ondersteunen.

Dat gaan we dan ook doen.

Mevrouw De Meyer

Ik denk dat het bedrag dat hier voorgesteld wordt voor die lening van 150 000 EUR, naar analogie is met wat er gangbaar is binnen de sociale huisvestingssector.

Nu is het maximum aankoopbedrag van zo een woning ook ongeveer 140 000 EUR.

Dus ik vermoed toch dat die aanvullende leningen vanuit de provincie net bedoeld zijn om dat segment terwille te zijn. Ik vind dat bedrag eigenlijk wel goed bepaald.

Daarnaast zou ik ook mevrouw Van der haeghen willen bijtreden, over het slechte woningpatrimonium in Oost-Vlaanderen. Het is net de bedoeling dat de woningen die slecht zijn, ook verkocht worden.

Met de nieuwe stimulansen die er nu zijn, op allerlei vlak om die woningen te renoveren – denk maar aan de Vlaamse renovatiepremie van minister Marino Keulen – kan er heel wat gedaan worden aan het patrimonium.

Dus ik denk dat de combinatie van de twee wel goed is. Ik zou de fractie hierin niet willen steunen.

De heer Maes

Collega De Meyer heeft het inderdaad al voor een stuk gezegd, dat alle niveaus in die kwestie elkaar aanvullen. Er is al verwezen naar de renovatiepremie tot 10 000 EUR op Vlaams niveau.

DEBATTEN

Op gemeentelijk niveau hebben wij dat aangevuld voor wat energiezuinige verbouwingen betreft. Wij hebben sinds 1 januari een nieuw reglement waar wij een premie geven bij nieuwbouw of verbouwing (bij nieuwbouw ligt de grens op E50 bij verbouwing op E70), dat is een beetje minder hoog om verbouwing niet uit te sluiten. De basispremie bij de verbouwing bedraagt in principe 4 000 EUR om bij de verbouwing de juiste energetische kwaliteiten te voorzien. Voor mensen met een lager inkomen, onder de 30 000 EUR, wordt die premie zelfs opgetrokken tot 8 000 EUR.

Ik denk dat ieder beleidsniveau in die kwestie een beetje zijn verantwoordelijkheid moet nemen, de nodige stimuli moet voorzien en elkaar moeten versterken. Mits de juiste beleidsintenties en de juiste opties te nemen zullen we ook resultaten behalen.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, Voorzitter.

Ik ben uiteraard zeer tevreden met de aandacht voor dit agendapunt, omdat wonen en vooral vormen van sociaal wonen toch enorm belangrijk zijn. Als wij de armoederapporten nakijken, dan weten wij dat het eigenaarschap – dit kan soms best georganiseerd worden op een haalbaar niveau uiteraard – bijzonder belangrijk is in het ontwijken van, in armoede terecht te komen.

Wat het debat zelf betreft, kan ik verwijzen naar de vragen en de bedragen die voorzien zijn bij de sociale kredietmaatschappij. Dus wij gaan mee in de redenering van de sociale kredietmaatschappijen en in de bedragen van de sociale kredietmaatschappijen. Dit betreft geen hoofdlening. Het betreft een aanvullende lening waarin wij ons best afstemmen op dit niveau. Wij denken dat wij met dit bedrag en met de gewaarborgde Abex-indexering een tijdje kunnen meegaan om aan de speciale niche waar wij ons op richten, de gelegenheid te geven een woning te verwerven, hierin de nodige werken te doen om de kwaliteit op het juiste niveau te brengen.

Het artikel waarnaar u verwijst, Mevrouw Lafkioui, is heel duidelijk. Men moet voldoen aan de Vlaamse wooncode en ook aan de latere aanpassingen. Er is zelfs een recente aanpassing geweest, zoals u ook zei. Dit wordt ook gecontroleerd en als voorwaarde gesteld in onze reglementering.

Dit betekent dat wanneer men niet voldoet aan de Vlaamse wooncode, de aanvullende lening niet kan verworven worden. De controle hierop is soms ook gericht. Wanneer wij denken dat een dossier een iets betere begeleiding nodig heeft, dan doen wij ook die betere begeleiding en is de controle ook gericht op die zaken. Dus het is niet louter bij steekproef, het is ook soms gericht dat wij hierop ingaan.

Wat die controle betreft is het zo dat wij in de opleiding van huisvestingsambtenaren waarnaar u verwijst, proberen om voor een aantal opdrachten – die wij als provincie niet op ons kunnen nemen, maar die exact bij onder meer de gemeenten liggen – als regisseur op te treden. Zij kunnen die opdracht perfect vervullen onder meer door de ondersteuning die wij voorzien in de opleiding.

Dus, dit wordt opgevangen door andere beleidsniveaus. Voor ons zou dat een te grote ambitie zijn, misschien zelfs ook verwarrend, als we in de plaats van hen zouden gaan treden in het opnemen van een aantal opdrachten. De vergelijking die u maakt met Vlaams-Brabant is een zeer interessante vergelijking. Wij hebben ze op niveau van de Vlaamse provincies in schema gebracht.

Wij zien dat de rol die de provincie Vlaams-Brabant dient te spelen op de huisvestingsmarkt omwille van een vrij grote druk op de omgeving rond Brussel, anders moet zijn dan de rol van de andere provincies. Dus men zal een meer gelijkend beleid vinden in de andere provincies. Dit beleid wijkt af van het beleid in de provincie Vlaams-Brabant die hier heel zwaar op inzet, omdat de specifieke ligging hen ook dwingt een ander beleid terzake te voeren. Zij hebben ook die opdracht. Elke provincie heeft de opdracht zich specifiek te richten op de noden binnen zijn eigen provincie.

Wij wensen een heel actieve rol te spelen. Wij doen dat ook en niet alleen als sponsor, maar ook heel duidelijk in die opleiding en in de begeleiding van gemeentebesturen. Zo is er permanent een fulltime personeelslid actief in de begeleiding van de gemeentebesturen bij het opstellen van de woonfiches, bij het opstellen van een woonbeleid, zodanig dat dit geen nat vingerwerk wordt.

Ook op vlak van ruimtelijke ordening, dat is het domein van collega De Buck, is er een zeer goede begeleiding aangaande de structuurplannen. Ook hierin worden elementen van wonen uiteraard heel sterk ingebracht.

Dus ik kan u wat dat betreft, gerust stellen. Zowel wat onze specifieke benadering betreft, als wat onze aanvullende benadering op de andere beleidsniveaus betreft. Wat dat bedrag betreft, dat afgestemd is op wat men in de sociale leningmaatschappij, de sociale kredietmaatschappij hierin voorziet – trouwens dit bedrag wordt aangevuld met een aantal percentages naargelang het aantal inwoners die ingeschreven zijn binnen dat gezin – is er nog een zekere aanpassing. Het bedrag dient niet op zich bekeken te worden maar aangevuld met het aantal gezinsleden die hierin voorzien worden.

Vlaamse wooncode kwaliteit, hierop heb ik reeds geantwoord.

Het reglement voldoet aan wat wij nu hierover willen ter stemming leggen en ik denk dat er voorlopig ook geen aanpassing moet voorzien worden. Ik dring erop aan dat dit nu zou kunnen gestemd worden omwille van het feit dat wij met de bedragen die wij nu hanteren eigenlijk een aantal mensen versteken van dit voordeel.

Wat uw verdere inbreng en de inbreng van de leden van deze raad en de commissie betreft, heb ik ook in de commissie verwezen naar een evaluatie die momenteel loopt en waar wij op het niveau van de administratie reeds een heel eind gevorderd zijn. Die evaluatie moet ons toelaten om een verdere benadering van onze rol te vervullen en eventueel aanpassingen te doen. Dit zijn geen fundamentele aanpassingen aan het dossier, maar wel een mogelijkheid om onze rol hier verder te spelen op dezelfde wijze zoals in het verleden.

Wat mijnheer De Knijf zegt inzake de beperkte kring en meer ruchtbaarheid, is het natuurlijk ook zo dat wij de spreiding over de provincie hebben bekeken. In een stedelijk milieu staan uiteraard meer woningen die voor deze niche, voor deze prijs in aanmerking komen.

Ik ben het er over eens dat wij meer ruchtbaarheid zouden moeten kunnen geven aan dit voordeel. Dit heeft natuurlijk te maken met de sociale kredietmaatschappijen, die dit voordeel ook een stuk kenbaar maken via hun kanalen, zodanig dat het ook in een bepaalde niche terecht komt.

Wat de schuldsaldoverzekering betreft, dit is een verzekering die wij aangaan, maar waar wij de premie innen van betrokkene. Op deze manier zijn wij zeker dat die verzekering ook afgesloten wordt op een gemakkelijke wijze en ook op een goedkope wijze voor betrokkene. U kent de percentages die in het reglement opgenomen zijn.

Verder wil ik ook nog zeggen dat dit voordeel van aanvullende lening, uiteraard cumuleerbaar is met andere mogelijkheden die door andere overheden verschaft worden en dat dit voldoende toelaat van in de niche waar wij aan woonbeleid willen gaan doen, te voorzien.

Ik wou de collega's ook nog even wijzen op het feit dat er een klein technisch amendement is, op basis van de vraag of de opmerking die mijnheer Veys ook gesteld had in de commissie. Een bepaald item in verband met het bewonen van de woning door de ontlener hebben we iets duidelijker juridisch omschreven.

Mevrouw Lafkioui

Een korte reactie. Eerst en vooral op mevrouw Van der haeghen.

Ik heb niet beweerd dat de provincie niet aan kwaliteitsbevordering zou doen. Ik steun dus het reglement uiteraard inhoudelijk. Ik denk alleen dat we nog meer zouden kunnen doen. Dat is een beetje mijn uitgangspunt.

Ik besef natuurlijk ook dat dit reglement een sociale maatregel is vooral bedoeld om gezinnen die het financieel moeilijk hebben, kansarme gezinnen, de kans te geven een woning aan te schaffen. Uiteraard ben ik mij ervan bewust dat de prijzen daarvoor ook niet te hoog mogen zijn.

Anderzijds denk ik dat het toch niet de bedoeling is – de gedeputeerde zal zich daar waarschijnlijk ook bewust van zijn – dat net armoede, de schuldenlast binnen kansarmoede juist een van de grote problemen is en een grote bron van armoede betekent.

DEBATTEN

Het mag dus ook niet de bedoeling zijn dat mensen zich in een schuldenberg gaan steken – waar ze geen begin of einde aan zien – om per se een huis aan te kopen. Ik vind dat ons reglement daar een beetje tekort schiet.

Als ik het reglement van Vlaams-Brabant erop nalees, hanteren zij wel een regelgeving waarin staat dat bij de aanvraag, na het aftrekken van de te betalen maandelijkse aflossingen, er een bepaald bedrag moet overblijven. Dat staat niet in ons reglement. Dat zijn kleine aanpassingen die ik wel heel belangrijk vind.

Tenslotte ben ik wel blij te horen dat de gedeputeerde zegt dat er toch enige vorm van ondersteuning en begeleiding is van gezinnen waarvan ze weten dat het moeilijk ligt. Als er toch een evaluatie is die nu lopend is, dan lijkt het mij logisch om af te wachten wat de evaluatie ons leert en pas dan een reglement te stemmen.

Dus ik handhaaf mijn voorstel om het te verdagen.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter,

al die kritiek zou ons doen vergeten dat het eigenlijk een zeer oud reglement is. Het is een van de oudste reglementen die door deze raad wordt gehanteerd om subsidies uit te delen.

Ik zou de raad er willen aan herinneren dat er weinig reglementen zijn die zo een succes zijn geweest als dit. Binnen het jaarlijkse budget is datgene wat in functie van het reglement moest ingeschreven worden altijd een van de grote brokken geweest.

Het is niet alleen een succes geweest, maar het is ook een van de zeer nuttige instrumenten van deze provincie geweest om op het sociale vlak iets te doen.

Ik denk dat als we de lijst zouden kunnen overlopen van in totaal honderden en honderden Oost-Vlamingen die daar een beroep op gedaan hebben, we fier mogen zijn op dit reglement en op datgene wat de provincie Oost-Vlaanderen aanvullend heeft kunnen presteren op dat terrein. Dus het is met een zeker enthousiasme dat we dat reglement opnieuw zullen stemmen, Voorzitter.

De heer De Knijf

Een antwoord op wat de gedeputeerde heeft gesteld in verband met de schuldsaldoverzekering. Volgens mijn idee ruikt dit een beetje naar koppelverkoop. U duwt de ontlener in de richting van een bepaalde maatschappij 'Ethias' om ze bij naam te noemen. U zegt daarenboven 'wij sluiten die verzekering af, rekenen dat dan door naar de ontlener/verzekeringsnemer om zo zeker te zijn dat die wel een verzekering heeft. Dat lijkt mij een heel eigenaardige werkwijze als overheid.

Ten tweede, u zegt dat het goedkoper is op die manier dan dat de verzekeringsnemer/ontlener zelf op de vrije verzekeringsmarkt zijn lening zou afsluiten. Ook dat betwijfel ik.

Er zijn maatschappijen die zuiver gespecialiseerd zijn juist in het afsluiten van schuldsaldoverzekeringen op leningen en die daardoor – en ik kan u dat bewijzen met cijfers – goedkoper zitten dan de maatschappij die u in uw reglement aanbeveelt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Wat Ethias betreft, het is zo dat de kas van Ethias op een bepaalde manier gespijsd wordt en dat wij slechts 5% van het ontleende kapitaal aanrekenen. Het is een heel beperkte zaak waar men eigenlijk naar verhouding niets kan tegen inbrengen. U mag de oefening uiteraard maken om mij het tegendeel te bewijzen. Maar wij voorzien toch een clause waarin de verzekeringsnemer kan ontslagen worden van de verplichting de verzekering te nemen in bepaalde specifieke gevallen. Dus het is altijd mogelijk, maar in heel bepaalde, specifieke gevallen.

Dit is de eenvoudigste en de minst omslachtige methode om onze waarborg inzake terugbetaling te voorzien en slechts in geval van overlijden.

Dan had ik nog een antwoord voor mevrouw Lafkioui. Wat was uw laatste vraagje?

Mevrouw Lafkioui

Mijn laatste bedenking was rond de evaluatie. De gedeputeerde heeft gezegd dat de evaluatieronde nog bezig is. Waarom dan niet afwachten totdat deze afgerond is om dan het reglement aan te passen?

De heer voorzitter

Een bijkomend argument voor een uitstel, Mijnheer de gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Zoals het zich momenteel aantoont, zou de evaluatieronde vooral voorzien zijn op een aantal elementen van bekendmaking, onder meer van het reglement, maar niet noodzakelijk van de aanpassing van het reglement op zich.

Voor het reglement op zich zijn er een aantal aanpassingen voorzien waaruit zal moeten blijken of het bestaan van het instrument voldoende zal werken. De wijze waarop wij dit bekendmaken zal wellicht op een andere manier moeten gebeuren.

*Stemming***Mevrouw Lafkioui**

Ik wil heel kort mijn onthouding toelichten, Voorzitter.

Inhoudelijk staan wij niet volledig achter deze aanvullende leningen, maar op dit moment vinden we het reglement onvolledig, vandaar onze onthouding. We wachten dus eigenlijk de evaluatie af.

Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw, niemand verdenkt u van het tegenovergestelde. U zeker niet en zelfs Groen! niet.

PUNT 11**INTERPELLATIE VAN TANGUY VEYS OVER DE BANK VAN DE ARBEID, VOLDERSSTRAAT 1, GENT****De heer Veys**

Dank u, Voorzitter.

Een nieuw dossier. Het mooie en pronkvolle patrimonium van de provincie Oost-Vlaanderen, maar ook hier een dossier met een deuk.

Ik heb voor mij een nota die dateert van 23 september 2003 met als titel 'Dossier Bank van de Arbeid' en de ondertitel 'Dit is een pleidooi om hoogdringend een duidelijke beslissing te nemen over het dossier van de Bank van de Arbeid'.

Een tekst die door de voorganger van de heer Gouverneur, de toenmalige gouverneur Balthazar hier in de raad is gebracht bij de aanvang van de begrotingsbesprekingen van de begroting 2004.

We zijn nu meer dan 4 jaar verder, Collega's, ik stel vast dat er een pleidooi was voor een duidelijke beslissing en dat die beslissing nog altijd niet genomen is. Blijkbaar volstond het niet dat de toenmalige gouverneur er zich met zijn schouders onder zette. Ik heb er trouwens het verslag eens op nagelezen. Ook daarin ondersteunen de meeste fracties dat pleidooi en ze gaan erop in. Er worden een aantal ideetjes gelost, maar daar blijft het ook bij. Alles is helaas verdwenen in het luchtledige.

Wat stel ik vandaag vast? Het dossier sleept reeds lange tijd aan.

DEBATTEN

Ik heb in mijn interpellatie de historiek gebracht. De aankoop in 1997, de restauraties die niet alleen verschillende jaren hebben aangesleept, maar ook het aardig prijskaartje dat eraan verbonden is. Tot op heden zit men nog altijd met dat gebouw in zijn patrimonium, zonder dat men daar een echt doel heeft aan gegeven. We hebben het geluk gehad om vorige maand met de vijfde commissie, Mijnheer de Voorzitter, of Mijnheer de Ondervoorzitter, of Mijnheer de Secretaris, een bezoek te brengen aan de Bank van de Arbeid. ... Er is zelfs geen griffier meer, iedereen loopt hier weg ...

In ieder geval hebben we kunnen vaststellen dat het nog steeds om een verkommerd gebouw gaat, toch het gedeelte dat wij bezocht hebben.

... Er gaat nog een gedeputeerde weg ..., het lijkt hier wel de 10 kleine negers ... Ik hoop dat de 'leegloop' niet tekenend is voor het belang dat men aan dit dossier gaf.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat het te belangrijk is dat wij in 2009 dit dossier verder laten betijen. Er is te veel geld in geïnvesteerd en er zijn al te veel jaren voorbij gegaan.

Wij moeten onze verantwoordelijkheid opnemen. Het is een beetje langs 'de facade' en ik hoop dat de provincie wel iets meer is dan 'facade'. Langs de gevel hebben we een mooi en imposant gebouw. Daar heeft de provincie haar verantwoordelijkheid opgenomen.

Maar wat met die restauratie als men er ook geen inhoud aan geeft?

Wat als de vele middelen die er naartoe gevloeid zijn niet renderen?

Ik kan u de ganse historiek brengen:

- de oorspronkelijke plannen inzake het toenmalige Huis van de Economie, discussies, Seminariestraat;
- er zijn ook de ideetjes van de fractievoorzitter van de toenmalige VLD, voor een Erfgoedcentrum;
- er waren voorstellen in verband met het museum Raoul Servais, tekenfilm en openbaar kunstbezit;
- de toenmalig gedeputeerde Verleyen die dit met verve heeft verdedigd hier in de raad;
- er waren vragen van de dienst Cultuur om daarbij betrokken te worden;
- de dienst Welzijn, als tentoonstellingsruimte, Sociale dienst, Ontwikkelingssamenwerking enz.

Wat stel ik vast? Wanneer ik via het intranet, de eigen provinciale website, ga kijken welke provinciale diensten er op dit moment zijn gehuisvest in die Bank van de Arbeid, dan stel ik vast dat er geen zijn! Er zijn allerlei nevenorganisaties, het Wereldcentrum, Ovinob.

Het gebouw zelf, het restauratiedossier, ook dat is nog niet af! Wij dachten dat het gebouw afgewerkt was, alleen nog de beslissing ...

In de provincieraad van 2006, handelde het over de invulbouw in de Paddenhoek, wij hebben dat toen aanbesteed. Het was een dossier met een niet onaardig prijskaartje van 800 000 EUR.

Het is nooit uitgevoerd, er heeft zich geen enkele aannemer ingeschreven voor de uitvoering van die werken, zo lees ik in het dossier beheer gebouwen.

In ieder geval, de invulbouw heeft nog niet plaatsgevonden, we hebben dat met eigen ogen kunnen vaststellen. Het zijn eerder niet echt aantrekkelijke werkomgevingen. Ik hoop dat dit niets zegt over de appreciatie van de diensten die er op dit moment zijn gehuisvest. Daar bevestigt men ook dat er al potentiële kopers zijn komen kijken. Dus ook niet echt een aantrekkelijk element voor de gehuisveste diensten die eventueel weg moeten. Qua investeringen in promotiemateriaal weten deze diensten niet in hoeverre zij nog moeten investeren in het bekendmaken van hun locatie, als voor hetzelfde geld morgen de zaak wordt verkocht.

Ik stel helaas vast dat bij de deputatie alvast geen enkel onderzoek, geen enkele studie is ingekomen die daar de mogelijkheid oppert, die onderzoekt, laat staan werk maakt van de realisatie van de invulbouw. Het is toch wel pijnlijk dat zo een duur dossier zeer lang aansleept en dat ook andere gebouwen – en we moeten niet ver gaan, hier in de Gouvernmentstraat – leegstaan en wachten op een concrete invulling.

Collega's, er is al veel over gezegd en geschreven, ik verwijs naar onder meer het ganse debat in de provincieraad van september 2003. Ik had graag vernomen van de deputatie welke functie zij zelf aan de Bank van de Arbeid geeft op dit moment en welke diensten er gehuisvest zijn. Ik heb er een aantal opgesomd maar mogelijks kunt u er nog een aantal aanvullen of eventueel een tip van de sluier lichten van de plannen die men heeft.

Welke invulling wenst men er aan te geven? Aan gans dat project hangt natuurlijk nog een prijskaartje en hangt ook een termijn. Wat met de beslissing van de provincieraad van 2006? We zijn nu twee jaar verder en die invulbouw heeft nog altijd niet plaatsgevonden. Wanneer zal men ook dit probleem oplossen? Wanneer zal het vele belastinggeld effectief kunnen renderen?

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, Voorzitter. Collega Veys stelt een aantal zeer concrete vragen, ik ga er op een aantal eerder algemeen antwoorden, de meer concrete cijfergegevens zal ik hem dan schriftelijk overhandigen, ik ga niet al die getalletjes voorlezen. Dat is niet echt boeiend.

De Bank van de Arbeid werd inderdaad aangekocht in 1997. De hogere overheid heeft ons onmiddellijk bedankt voor deze aankoop, door het te klasseren. Hierdoor kunnen wij er ook niet zomaar mee doen wat we willen.

De vraag naar de huidige bestemming van de Bank van de Arbeid.

Het historische bankgebouw in de Voldersstraat, een kleine 4 000 m². De centrale inkomhal en de lokalen daarrond worden vrij regelmatig gebruikt voor tentoonstellingen allerhande.

Amsab heeft er gebruik van gemaakt, Time Festival, Living, en dergelijke meer. Die ruimtes worden dan verhuurd aan dezelfde voorwaarden die ook gelden voor de tentoonstellingsruimte in het PAC het Zuid.

De achterbouw, ongeveer 2 000 m² – ik vermoed dat dit het gebouw is waarnaar de collega verwijst als hij het heeft over 'verkommerd' – want ik kan me niet voorstellen dat de voorbouw als verkommerd kan omschreven worden, integendeel. Daar zijn al heel wat werken in uitgevoerd.

De achterbouw wordt door een aantal organisaties gebruikt, onder meer het Wereldcentrum, onder meer ook de Oost-Vlaamse centra voor basiseducatie. Tot voor kort zat ook ONOV daar, maar die hebben het gebouw verlaten en die lokalen zijn ingenomen door het PCVO-Gent. Ook op de tweede en derde verdieping is het PCVO Gent gehuisvest. Dus wanneer de collega zegt dat er geen provinciale diensten in gehuisvest zijn, tot nader order behoort het PCVO-Gent nog altijd tot de provinciale diensten.

De invulbouw Paddenhoek, die nieuwbouw die er zou moeten komen, is een beetje geconcipeerd als het 'knooppunt' van de site tussen de voorbouw en de monumentale voorbouw en de achterbouw waar momenteel de andere organisaties gehuisvest zijn. Daarvoor zou de conciërgewoning (die momenteel leeg staat) moeten afgebroken worden. Daar moet dus een nieuwbouw voor opgetrokken worden.

De collega stelt ook enkele vragen over de kostprijs. De bedragen die in zijn tussenkomst vermeld zijn, blijken toch wel af te wijken van de reëel uitgevoerde werken. Vandaar dat ik die lijst ook in zijn totaliteit zal bezorgen.

Ik heb de gegevens gekregen van onze diensten, daaruit blijkt dat het in 1997 werd aangekocht voor 1 276 651 EUR. De werken die momenteel al zijn uitgevoerd, het betreft vooral de werken aan het historische bankgebouw en voor een heel klein deeltje voor de achterbouw, voornamelijk werken ten behoeve van de huisvesting van de verschillende organisaties die daar gevestigd zijn.

Het grootste gedeelte van de werken is dus voor het historische bankgebouw, dat is tot op heden 1 735 710 EUR, die worden allemaal mooi opgesplitst in de nota die ik zal bezorgen.

De raming van de nog uit te voeren werken.

Het is een heel amalgaam van allerlei werken. Voor de achterbouw gaat het over 451 000 EUR, voor het historisch bankgebouw over 431 000 EUR.

Het totale bedrag van de reeds uitgevoerde werken, plus de werken die nog zouden moeten uitgevoerd worden volgens het masterplan, komt op 3,4 miljoen EUR.

Dan zou het gebouw volledig af zijn. Dat is veel geld, maar als men dat omrekent – vandaar dat ik in het begin ook een beetje de vermelding maakte van het aantal vierkante meter – naar het aantal vierkante meter invulbouw en met de achterbouw en de voorbouw samen, dat is 5 700 m². Als men dat deelt door de kostprijs, komt men aan nog geen 600 EUR per m² – wat voor een kantoorgebouw in het midden van een grote stad en dat volgens alle correcte normen is ingericht – eigenlijk goedkoop is.

De timing van de werkzaamheden.

De visie die men heeft over de Bank van de Arbeid hangt natuurlijk heel nauw samen met de totaalvisie over de huisvesting van onze provinciale diensten. Ik heb u al verteld dat we daarmee bezig zijn. We moeten daar ook niet flauw over doen. Momenteel hebben we in Gent meer gebouwen dan dat wij echt kunnen benutten voor onze provinciale diensten, dus er zal moeten bekeken worden welke gebouwen wij wel nog zullen benutten en welke niet.

DEBATTEN

Er zijn inderdaad al heel veel vragen gekomen door mensen die interesse hebben voor de Bank van de Arbeid. Die interesse daalt altijd wanneer blijkt dat ze dat niet gratis krijgen. Ik begrijp dat ook. Het is geen goedkoop gebouw en men wil daar graag musea en tentoonstellingsruimten in oprichten. Het gebouw is daar ook zeer geschikt voor.

De monumentale voorbouw is minder geschikt als kantoorruimte en heeft meer een museale of protocollaire uitstraling, maar het is wel een zeer duur gebouw, dat natuurlijk niet zo maar van de hand kan gedaan worden voor de symbolische frank of euro.

De werkzaamheden zijn bezig. Totdat de totaalvisie over de huisvesting van onze diensten is afgerond is er nog geen definitieve beslissing genomen in de toekomstige bestemming van dit gebouw.

Er was ook een verwijzing naar de niet-inschrijving op de openbare aanbesteding. Ik heb daar inderdaad ook vragen over gesteld. De diensten zien daarvoor twee mogelijke verklaringen, de ene al iets meer geloofwaardiger dan de andere. Een mogelijke verklaring is dat het tijdstip helemaal op het einde van een jaar was, waardoor er veel firma's niet op intekenden, omdat het helemaal op het einde was. Dat vind ik de minst logische verklaring.

De belangrijkste verklaring was waarschijnlijk dat er op dat moment ook renovatiewerken bezig waren aan het Braun-college door de universiteit Gent, waardoor het pand en de Paddenhoek zo goed als onbereikbaar waren. Er zijn mensen komen kijken, ze zien direct dat ze met de kranen daar niet kunnen aan geraken en ze hebben zich waarschijnlijk niet ingeschreven.

Er is nog geen nieuwe aanbesteding gebeurd, precies omdat er nog werken bezig waren en omdat de oefening naar de definitieve huisvesting van onze diensten nog lopende is.

In een 'nutshell' een aantal antwoorden op de vragen die gesteld zijn door de collega.

Zoals gezegd, alle cijfergegevens zal ik hem schriftelijk overmaken en ik zal het aan het verslag toevoegen, zodanig dat iedereen over alle cijfergegevens beschikt (*zie bijlage 1*).

De heer Veys

Dank u, Voorzitter.

Ik dank de gedeputeerde voor zijn duidelijk antwoord. Zoals de gedeputeerde stelt, kan ik samenvatten dat men niet echt trots is op het verloop van het dossier, zonder natuurlijk zijn opgenomen verantwoordelijkheid inzake de renovatie. Wanneer u zegt "gelet op de omvang van het gebouw valt het nog wel mee, 3,4 miljoen euro voor 5 700 m²". U spreekt hier wel over kantoorgebouwen, maar u zegt zelf dat het grootste gedeelte nooit als kantoorgebouw kan gebruikt worden.

Dus 3,4 miljoen EUR voor iets wat meer dan de helft als tentoonstellingsruimte zal gebruikt worden, is toch wel een zeer dure Oost-Vlaamse tentoonstellingshal.

Over de problematiek van de inschrijvers heeft u een aantal argumenten aangehaald. Wanneer u dat zelf met een kritisch oog bekijkt, schrik ik ervan dat dit als argument wordt aangegeven. Ik ben natuurlijk onvoldoende vertrouwd met deze sector, maar het gaat over een beslissing van 2006. Het werd aanbesteed einde 2006, we zijn ondertussen april 2008.

U kunt zeggen 'de werken aan de universiteit zijn nog bezig' en 'we wachten nog op de totaalvisie'. Maar er is enerzijds de beslissing van de provincieraad, anderzijds is er ook opnieuw veel tijd verloren gegaan. Een investering van 3,4 miljoen EUR is nog niet echt aan het renderen. Als ik zie wat men ermee doet, zo een prestigieus gebouw en het wordt gelukkig gebruikt als tentoonstellingsruimte, maar het blijft maar aanslepen. Men zou toch versneld een beslissing moeten nemen, maar niet op de manier zoals men het nu behartigt.

Ik rond af met het pleidooi dat de toenmalige gouverneur heeft gehouden, dat er hoogdringend een duidelijke beslissing zou moeten genomen worden. Ik vraag dan ook dat men niet zou wachten tot men die invulbouw realiseert. Men komt nu al tot de vaststelling dat er gebouwen te veel zijn. Er is het ballonnetje van de mogelijke verhuis van de provinciale diensten naar de gebouwen die men aan het optrekken is aan het Sint-Pietersstation. Gelet op al die ontwikkelingen zullen we er volgende maand misschien nog eventjes op terugkomen. Ik denk dat men niet moet talmen.

De heer Liebaut

Voorzitter, zonder de collega gelijk te geven, denk ik dat hij enigszins gelijk heeft. Het is een prestigieus gebouw. Dat is een van de redenen waarom we destijds als CD&V-fractie, of was het nog CVP, de aankoop van dat gebouw hebben ondersteund.

Als ik daar nu langs loop, Voorzitter – ik moet daar regelmatig langs om naar een van de culturele mekka's van Gent gevestigd in de Voldersstraat te gaan – doet het mij altijd een beetje pijn. Ik zie het zand daar liggen op het voetpad, ik zie die ramen, ik zie die deuren ... Als ik dan rond mij kijk in diezelfde Voldersstraat is er geen enkel gebouw dat er zo voorkomt als dat prestigieus provinciaal gebouw.

Waarvoor ik wil pleiten, als het dan inderdaad lang zou duren vooraleer dat het gebouw wordt ingevuld, of wanneer er beslist wordt om het te verkopen, dat men toch minstens eens een actie voert tot opfrissing van het geheel. Ik bedoel, kan men de binnenkant niet vullen, dat men toch minstens een inspanning levert om de buitenkant op zijn minst een beetje op te frissen.

Als men een selectie zou doen van verkopeningen, Voorzitter, dan durf ik pleiten dat men bij die selectie een beetje rekening houdt met het prestige van het gebouw. Ik bedoel de architectuur, de ligging, als men een selectie doet, dat men dan andere gebouwen dan dit zou afstoten, tenzij dat de behoefte om ook dat af te stoten zich zou voordoen.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou durven pleiten voor een prestigieuze invulling van dat gebouw. Als men daar niet in lukt, heeft dat geen enkele zin. Ik weet wel dat die tentoonstellingen plezant en nuttig zijn, maar eigenlijk beantwoordt dat niet aan de allure van dat gebouw. Daarvoor heeft men een dergelijk duur gebouw, dat zo centraal gelegen is en een dergelijke uitstraling heeft niet nodig, dat is niet verantwoord. Ik zou durven pleiten voor een interessante, prestigieuze invulling. Het is aan de deputatie om daarover na te denken.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,

Wat de Bank van de Arbeid betreft is het zo dat sinds het eigendom is van de provincie, het provinciebestuur een onderhoudsplicht had en dat het dus het gebouw inderdaad in goede staat heeft gehouden. Vandaar dat het ook opgefrist is aan de buitenzijde. Daardoor oogt het mooier. Ik herinner mij dat de provincie en onze fractie daarachter stonden.

Het gebouw werd op dat ogenblik aangekocht met een uitdrukkelijke doelstelling, namelijk de huisvesting van een huis van de Economie. Dat is niet doorgegaan om een aantal redenen. Het gebouw was daar niet helemaal voor geschikt en intussen waren er andere evoluties.

Sindsdien zijn er inderdaad – de collega heeft ernaar verwezen, en ook naar de Open VLD-fractie – allerlei invuloefeningen gemaakt voor dat gebouw. Een ervan was inderdaad het Expertisecentrum, in de gedachte van een spin-off met de universiteit. Dat is een van de vele oefeningen, OKV en noem maar op.

Het heeft niet plaatsgevonden waardoor wij vandaag de dag nog altijd in een soort vacuüm zitten. Ik wil de collega's er toch op wijzen dat wij binnen de bestuursovereenkomst voor deze legislatuur, dit gebouw op de lijst van te verkopen gebouwen hebben gezet en ik denk dat het inderdaad goed is dat het verder bekeken wordt. Zoals de gedeputeerde reeds zei, het is geen gemakkelijk te verkopen gebouw omwille van de eigen aard ervan.

We zullen een oplossing moeten vinden. Nu zoeken naar allerlei mogelijke invullingen kan alleen maar ons budget verzwaren. Dus ik zou willen aandringen om de knoop door te hakken en te zeggen 'we proberen het gebouw zo snel mogelijk te verkopen'. Dat geld kunnen we dan gebruiken voor andere realisaties in de provincie.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Wanneer ik de indruk zou gewekt hebben dat ik daar niet al te trots op ben, dat klopt niet hoor. Het is maar te zien hoe je het bekijkt.

Ben ik blij dat we daar nog steeds geen definitieve functie kunnen aan geven?

Neen, daar ben ik niet zo blij mee.

Ben ik trots dat we dit gebouw gered hebben van de verloedering met heel veel provinciale middelen?

Ja, daar ben ik wel trots op!

Er wordt hier gesproken alsof er nog niets gebeurd is in dat gebouw en ook dat het er verloederd bij ligt. Het is nog maar enkele jaren geleden dat de ganse gevel is opgeknapt. De binnenbouw is ook volledig gerenoveerd, volgens de regels van de kunst.

Er is nog geen definitieve bestemming aan gegeven, dat klopt. Maar de werken zijn wel gebeurd.

Als men de renovatiewerken en de aankoop samenrekent, zitten we nu al rond 3 miljoen EUR, dat is toch niet weinig denk ik.

Nog een kleine correctie, het staat niet op de lijst van de te verkopen gebouwen, het staat in de volledige lijst van de mogelijks te verkopen gebouwen, maar er is nog niets beslist over de verkoop.

De heer Franck

Ik kijk een beetje naar de twee grote fracties in de meerderheid.

De een zegt, 'zeker niet verkopen', de ander zegt 'wel verkopen'. Dat is mijn eerste opmerking.

De gedeputeerde zit er een beetje tussen. Weet hij niet goed wat hij moet zeggen op dat vlak? Dat verwondert mij wel een beetje.

Bij de tweede opmerking wil ik verwijzen naar het Caermersklooster. Waarom sleept dat zo lang aan? Omdat we niet weten wat we ermee gaan doen. Waarom sleept de restauratie van dit gebouw zo lang aan? Het is hier nu met zoveel woorden gezegd "we weten niet wat we ermee gaan doen". De heer Beke zegt: "We hadden plannen maar we zijn afgeweken van die plannen en er is niks in de plaats gekomen". Het gevolg daarvan is dat men niet weet wat men ermee gaat doen. Men restaureert inderdaad gebouwen om te verkopen. Naar het schijnt is er zo een programma op VTM of VT4 ... Misschien moeten we hen eens uitnodigen om het op te kalefateren om het dan te kunnen verkopen.

De heer voorzitter

Dat is een zeer slecht voorbeeld.

De heer Verleyen

Voorzitter, bij mijn weten staat dat gebouw helemaal niet op die lijst om te verkopen. Ik denk dat mijnheer Beke zijn wensen voor werkelijkheid neemt. Dat is een mogelijkheid die destijds is geopperd. Wanneer men de zaak stelt zoals ze moet gesteld worden, dan gaat het gewoon om geld. Dat kost inderdaad geld.

Waarom is het niet vlugger vooruitgegaan? Omdat men besparingen ingevoerd heeft, namelijk een streng financieel beleid. Daarom gaat het niet vooruit, omwille van geld en van personeel. De derde directie zal u onmiddellijk zeggen dat het niet gaat want ze hebben de mensen daar niet voor om dat te doen, ze hebben te veel werk. Dat is de reden waarom dat het aangesleept heeft. Trouwens, het verkopen, als ik mij goed herinner, heeft de provincie het maar kunnen kopen met de truc van onteigening.

Dat betekent meteen ook dat u het niet zomaar kunt verkopen, maar dat u het terug moet ter beschikking stellen van diegenen waarvan u het gekocht hebt, met inbegrip van de gedane renovatie, dit tegen bepaalde prijsvoorwaarden, wat meteen de optie van verkoop eigenlijk voor een stuk 'afschiet'.

Door het feit dat de invulbouw niet gerealiseerd is kan u het ook niet onmiddellijk gebruiken, Mijnheer Veys, omdat die invulbouw juist van belang is om het voor publiek toegankelijk te kunnen maken. De veiligheid is van die aard dat men alle verdiepingen, toegangen, ook het sanitair, enzovoort maar op niveau kunnen brengen om het open te stellen, mits die invulbouw gerealiseerd is. Dat is in feite de grote oorzaak waarom we niet verder staan vandaag.

De heer voorzitter

We gaan proberen afsluiten, Mijnheer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter, het antwoord van de gedeputeerde op mijn tussenkomst beantwoordt niet aan wat ik gezegd heb.

1. Uiteindelijk is het zo dat er een selectie moet gebeuren van de te verkopen gebouwen en in die selectie zou, naar mijn mening, een van de laatste gebouwen die in aanmerking moet komen voor verkoop, de Bank van de Arbeid zijn. Ik heb gezegd dat bij een selectie, dit als laatste moet gekozen worden en dat er uiteindelijk een voorkeur gaat tot behoud.
2. Er zijn inderdaad grote werken gebeurd, ook aan de gevel, maar ik heb daar niet over gesproken. Ik heb van opfrissing gesproken. Ik zeg u, loop eens rond in de Voldersstraat en zoek een gevel die er zo vuil bijstaat als onze gevel. Dat blijf ik herhalen.
3. Als men inderdaad daaraan geen zinvolle invulling kan geven, dan stelt zich inderdaad de vraag moeten wij dat gebouw inderdaad bewaren, in eigendom houden? Ik pleit dus voor een zinvolle invulling. Daarover moet de deputatie zich beraden.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, het laatste woord is aan u.

De heer gedeputeerde Hertog

Het laatste woord zal hierover nog niet gezegd zijn, denk ik. Vandaag misschien wel. Ik begrijp natuurlijk wel dat de collega's mij graag brutale en zeer definitieve standpunten zouden zien innemen. Ik ga dat niet doen. Ze gaan mij daar niet toe verleiden. Zij mogen dat altijd doen, ik ga dat vandaag niet doen. Er zal ongetwijfeld de komende weken en maanden, nog wel een hartig woordje over gepraat worden. Het klopt natuurlijk, er zijn heel veel vragen. We hebben daar niet altijd de middelen voor, ik vrees dat ons patrimonium groter is dan onze stok lang is.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, ik ben toch aangenaam verrast door de grote aandacht en belangstelling die bij de diverse partijen leeft rond dit dossier. Dat is toch een goed, geruststellend punt.

PUNT 12

KLOOSTERBOS WACHTEBEKE: TOEKENNING VAN HET RECHT AAN NV FLUXYS OM EEN ONDERGRONDSE AARDGASLEIDING MET TOEBEHOREN AAN TE LEGGEN

Stemming

DEBATTEN

PUNT 13

PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN VOOR HET GLASTUINBOUWGEBIED VAN BOVENLOKAAL BELANG STOKSTORM: VOORLOPIGE VASTSTELLING

De heer Franck

Dank u, ik ga beginnen met een *captatio benevolentiae*. We zijn gelukkig met de keuze van de locatie voor dit RUP. Indien er gekozen was voor een locatie een paar meter verder, dan spraken we nu van het RUP 'lulhoek' dat is wel een andere invulling natuurlijk.

Gelach

De algemene principes om serrebouw te concentreren met een centrale stookplaats, met een duidelijke mobiliteitsontwikkeling, is toe te juichen. Ook het gebruik van aardgas is minder vervuilend dan wat doorgaans verstoekt wordt in serres (zwarte en lichte stookolie en in het weekend nu en dan eens iets dat onbestemd is). We hebben echter principieel bedenkingen bij glastuinbouw in onze regio. Glastuinbouw is en blijft – ondanks alle verbeteringen die de laatste jaren toegepast werden op het vlak van rationeel energiegebruik en op het vlak van de serrebouw – een energieverslindende activiteit.

De cijfers in het dossier zijn duidelijk. Mede daarom wordt gevraagd in het provinciaal ruimtelijk structuurplan, dat in 2004 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd, glastuinbouw bij voorkeur in te planten in gebieden waar rest CO₂ en CO₂-warmte ter beschikking kan gesteld worden. Het lijkt ons logisch een dergelijk serreconcentratie in te planten in de nabijheid van de verbrandingsoven in Eeklo of bijvoorbeeld in de nabijheid van het nieuw te bouwen crematorium, waar het ook mag komen.

De inplanting in Deinze voldoet zeker niet, aan deze voor Vlaanderen, toch wel zeer belangrijke voorwaarde.

Er moet ook gekeken worden in welke mate de activiteit kan gericht worden naar koud glas, waarbij groenten gekweekt worden zonder of met minimaal bijstoken. De provincie, die in het milieujarplan de mond vol heeft over energiebesparingen alom, kan hier een voortrekkersrol spelen. Bijkomend en specifiek voor deze site is ook het verlies aan open ruimte en het probleem van de lichtpollutie. Vele moderne serristen werken met lampen die ook 's nachts blijven branden.

De heer Veys

Dank u, Voorzitter.

De provincie Oost-Vlaanderen heeft zich tot doel gesteld zich onder meer te profileren als hoeder van de sierteeltsector. In het verleden heeft de gedeputeerde voor landbouw, nu eerste gedeputeerde, de kaart van de sierteeltsector getrokken.

Op het moment dat de Vlaamse Overheid beslist heeft deze taak, de opmaak van dit RUP, toe te wijzen aan de provincie Oost-Vlaanderen, leek het ons dan ook een goede zaak. De provincie kan hier inderdaad de behoeder zijn van de belangen van de sierteeltsector, in hoeverre haar budgettaire engagementen natuurlijk reiken.

Wij kunnen enerzijds niet los van het feit dat de sierteelt zelf onder druk staat. Bloemen zijn voor een stuk een luxeproduct geworden. Anderzijds is er de problematiek van de stijging van niet alleen de energiekosten maar ook de problematiek van de loonlast en ook de druk vanuit het buitenland. Toch zullen wij de provincie steunen in het engagement om de sierteeltsector te ondersteunen.

Wij zullen niet zo ver gaan om dit dossier vandaag goed te keuren. We zullen ons onthouden omwille van de keuze van de locatie. Er zijn een resem argumenten waarom Stokstorm niet voldoet wanneer wij het hebben over een glastuinbouwgebied van bovenlokaal belang.

Eenzijds is er de afweging bij de verschillende andere pilootprojecten tussen de andere gebieden zowel in de regio Lokeren-Lochristi-Laarne, Beveren-Kruibeke-Sint-Gillis-Waas, Deinze-Kruishoutem-Zulte en Nevele-Deinze. Er worden verschillende argumenten gegeven. Ik baseer mij op de adviezen van bijvoorbeeld de landbouwwraad van Deinze, van de GECORO van de gemeenteraad van Deinze, van de landbouwwraad.

Er worden een aantal inhoudelijk zeer treffende argumenten gegeven. Ik verwijs naar de plenaire vergadering van de bespreking van het PRUP Stokstorm. In eerste instantie heeft de provincie een poging gedaan om daarop in te spelen, maar op de verkeerde manier denk ik. Ze hebben gezegd dat ze niet genoeg gecommuniceerd hebben. Er werd dan een folder in alle bussen verspreid waarin het project nog eens werd uitgelegd en geduid. Men heeft het afgedaan als dat de aangehaalde argumenten niet terzake doen en dat de argumenten los staan van gans de problematiek. Wanneer wij de adviezen van bijvoorbeeld de Landbouwwraad zien, wordt er onder meer verwezen naar deze argumenten door de Groen!-fractie, onder meer de problematiek van de lichtpollutie maar ook de nood aan open ruimte in de betrokken gemeente.

Ook de problematiek van de reeds bestaande landbouwbedrijven, van de kostprijs van de gronden, van de ontsluiting van de weg. Dus een resem argumenten die niet alleen de gemeenteraad van Deinze, ook veel bewoners van Deinze, maar ook onze fractie hebben doen besluiten dat een groen licht voor dit dossier het fout signaal zou zijn.

Ik zou in eerste instantie zeggen "kom met een nieuw voorstel". We kunnen misschien overwegen om de verdaging te vragen, maar we gaan ons in deze onthouden. Uiteindelijk is het de voorlopige vaststelling, we zullen zien wat er uit de bus komt. Met het oranje licht dat we vandaag geven, denk ik dat de kans klein is dat we met voorliggend dossier ooit vanuit onze fractie tot een groen licht zullen komen. Ik vind het een gemiste kans voor de sierteeltsector. Gezien de inspanningen die de provincie al gedaan heeft, zou dat een goed initiatief geweest zijn mocht dit op de juiste locatie gebeuren. Maar niet in deze omstandigheden. We zullen ons dan ook onthouden. Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, ik zal eventjes kort antwoorden voor wat het land- en tuinbouwaspect betreft. Collega Franck, de discussie over 'moeten er nog serres zijn in Vlaanderen en moet u daar beleidsmatig iets voor doen' u zegt "als u beleidsmatig iets doet, laat ze verdwijnen". Wij zeggen "ze zijn teeltechnisch noodzakelijk". We hebben de discussie trouwens vroeger nog gevoerd met mensen van uw fractie. Ik herinner mij de discussie die wij in alle vrijmoedigheid gevoerd hebben, het was met mijnheer Lockefeer denk ik. Dus, die discussie hebben we hier gevoerd.

We blijven dan ook van mening verschillen. Land- en tuinbouw, zowel de eetbare als de niet-eetbare tuinbouwproductie – want het is veel ruimer dan sierteelt, Collega – het gaat ook om de eetbare tuinbouwproductie. Zolang de consumenten inderdaad met kerstmis tomaten willen eten en geen genoeg nemen met rode en witte kool, zullen de boeren en de tuinders dat produceren. De consument vraagt, de land- en tuinbouw draait.

Wij kunnen beleidsmatig alleen maar zorgen dat dit zo behoorlijk mogelijk gebeurt en zo min milieubelastend als mogelijk. Dat is hier duidelijk het geval. Wat de planologische aspecten betreft, zal de collega daarop ingaan. U hebt het ook gehad over bezwaren die er zouden geweest zijn. Ik zou eerder zeggen, er zijn in de landbouwwraad van Deinze discussies geweest. Uiteindelijk hebben de landbouworganisaties positief geadviseerd en er zullen in Vlaanderen altijd discussies zijn rond ruimtelijke ordening, waar moet wat komen.

We leven nu eenmaal in een deeltje van de wereld waar men maar 2 300 m² ruimte per inwoner heeft en meer dan 50% van onze oppervlakte wordt door land- en tuinbouw ingenomen. In die zin zegt men vanuit land- en tuinbouw dat dit geen abnormale locatie is. Verkeerstechisch sluit het aan bij een grote industriezone. Daarbij, het ligt in agrarisch gebied. Een aantal jaren terug zou men daar geen RUP moeten voor gemaakt hebben. Men moet het eigenlijk beschouwen als een RUP dat een 'verkaveling' toelaat in agrarisch gebied voor agrarische activiteiten. Het gaat hier niet om zonevreemde activiteiten, dat willen we in alle duidelijkheid stellen.

DEBATTEN

Ik denk dat ik, wat landbouw betreft, kan zeggen dat ik tevreden ben dat men inderdaad de zaak goed onderzocht heeft, dat men van de gelegenheid gebruik maakt om een aantal voorbeeldfuncties te vervullen. U hebt er terecht op gewezen, we gaan met aardgas werken, we gaan voor een centrale verbrandingsinstallatie met energierecuperatie. Op andere plaatsen in de provincie is men nog veel verdergaande experimenten aan het onderzoeken, onder meer in de regio Beveren en dergelijke. De collega maakt daar ook werk van, samen met onze administratie. Voor het overige wat de landbouwinvulling betreft, verwijst ik naar de documentatie en de informatiefolder die indertijd verspreid is.

Samengevat, de principiële discussie 'wel of niet glastuinbouw in Oost-Vlaanderen' hebben we hier al gevoerd. We hebben beslist dat die hier nog plaatsvindt en moet vinden. We hebben wat dat betreft ons als opdracht gesteld dat we op 5 plaatsen in de provincie Oost-Vlaanderen zoekzones zullen maken voor glastuinbouwconcentratiemogelijkheden. Wat uw opmerkingen betreft, geen probleem dat de oppositie kritische vragen stelt, ook in dit dossier. Als ik u hoor verklaren wat uw stemhouding zal zijn, ziet u ook het strategische belang in, dat er op verschillende plaatsen in Oost-Vlaanderen rechtszekerheid geschapen wordt voor de toekomst. We proberen dat zo behoorlijk mogelijk te doen dan wat de werkelijke ordening betreft.

De heer voorzitter

Mijnheer De Buck, het PRUP, het woord is aan u.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, Voorzitter.

Het is inderdaad een dossier met twee invalshoeken. Er is enerzijds de sectorale invalshoek, waar de collega het over gehad heeft en er is de invalshoek vanuit de ruimtelijke ordening. Het zal trouwens ook voor een aantal andere dossiers die hier voorkomen meer en meer het geval zijn, want de ruimtelijke uitvoeringsplannen hebben meestal ook een duidelijk sectorale invalshoek.

Het is vrij eenvoudig. We staan hier voor de uitvoering voor een stuk van de beleidsvisie van de Vlaamse Overheid die nieuwe locaties zoekt voor de glastuinbouw. In dat kader hebben wij in ons Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan dat hier goedgekeurd is – in het bindende gedeelte – besloten om, waar het gaat over bovenlokale projecten voor glastuinbouw, inderdaad de RUPS op te stellen. In dit RUP, in de voorbereidingsfase hebben we duidelijk twee fases onderscheiden.

Ten eerste, aan de hand van een afwegingskader zijn een aantal locaties tegen elkaar afgewogen en is men uiteindelijk tot de locatie in de Stokstorm gekomen. Het is dus een dossier met twee aspecten. Er is enerzijds het afbakenen van ruim 30 ha voor glastuinbouw, waarvan 80% door serres zal ingenomen worden.

Anderzijds is er de herbestemming van de Stokstormhoeve, die opgenomen wordt binnen dat RUP. We staan hier voor de voorlopige aanvaarding.

Zoals in ieder dossier, zijn er een aantal pro's en contra's. Daarom ook heeft de decreetgever geoordeeld, dat het tot stand komen van een RUP met zo een uitvoerige procedure gepaard gaat.

We weten dat er inderdaad tegenstand is, zoals voor ieder RUP. Het is niet het eerste RUP dat ik hier verdedig, het zal hopelijk het laatste niet zijn. Altijd staan we voor een afweging van belangen.

De lokale belangen hier, staan misschien voor een stuk tegenover het algemeen belang, maar hierna komt het openbaar onderzoek waarbinnen inderdaad alle mogelijke bezwaren zullen kunnen ingediend worden en zullen onderzocht worden en waarna, indien nodig, het RUP kan aangepast worden in functie van wat er in dat openbaar onderzoek gebeurt. Daarna kan het dossier hier voor de definitieve vaststelling terugkomen.

Ik heb gezegd, Mijnheer de Voorzitter.

Stemming

PUNT 14

PATRIMONIUM: VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE OPDRACHT VAN AANNEMING VAN DIENSTEN, LOPEND OVER 10 JAAR, VOOR HET JAARLIJKS ONDERHOUD VAN ALLE BRANDDETECTIE-, GASDETECTIE- EN INBRAAKCENTRALES IN GEBOUWEN BEHORENDE TOT HET PROVINCIAAL PATRIMONIUM OF PARAPROVINCIALE INSTELLINGEN

Stemming

PUNT 15

MILIEU: GOEDKEURING VAN DE SAMENWERKINGSOVEREENKOMST MET DE VLAAMSE OVERHEID VOOR DE WERKINGSJAREN 2008-2013

Stemming

PUNT 16

INTERPELLATIE VAN JAN FIERS OVER DE STREEFBEELDDSTUDIE VOOR DE N403

De heer Fiers

Dank u, Voorzitter.

Waarover gaat het? Geruime tijd wordt in het Waasland – zeker door de gemeentebesturen van een aantal gemeenten die langs die N403 liggen, Stekene, Sint-Gillis-Waas, Sint-Niklaas – gepleit voor de realisatie van de N41 tussen Sint-Niklaas en de E34, de expresweg op het tracé dat in het gewestplan is opgenomen. Ook al werd op het gewestplan een tracé voor de N41 getekend, de doortrekking naar de E34 is eigenlijk in tegenstrijd met de visie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dat geen verbinding voorziet tussen het hoofdwegennet E17 – E34.

We willen in het bijzonder maasdoorsnijdingen in het hoofd- en primaire wegennet vermijden. De N403 – N41 is een symptoom, Dames en Heren, dezelfde discussie speelt zich op andere plaatsen in Oost-Vlaanderen trouwens ook nog af. Ik denk aan de discussie die we wellicht in de toekomst gaan voeren rond de N42. Het is de reden waarom de vraag in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan van Oost-Vlaanderen om de N41 te realiseren op de voorziene reservatiestrook niet in overeenstemming is met het ruimtelijk beleid van de Vlaamse Overheid. Al strookt het doortrekken van de N41 niet met het Vlaams ruimtelijk beleid, de doortrekking was volgens de burgemeesters van die bewuste gemeenten nodig om de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid in de doortochten te verbeteren. Het was de aanleiding van de studie waarover ik het straks nog zal hebben.

Groen! heeft zich voor alle duidelijkheid, steeds verzet tegen de doortrekking van die N41, omdat we ervan overtuigd zijn/waren, dat de N41 de verkeersproblemen in Sint-Pauwels en Kemzeke en een aantal dorpskernen van die gemeenten overigens bijkomend verkeer aantrekt, een aanzuigefect heeft, dat nieuwe problemen van verkeersveiligheid zullen gecreëerd worden op de plaatsen waar bestaande wegen nu worden gekruist. Bovendien is het nog eens in strijd met de bestemming van de gemeenten in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Wat heeft men gedaan op initiatief van de provincie Oost-Vlaanderen? Er werd door Vectris, een studie bureau dat toch wel enige deskundigheid bezit op dat vlak, een streefbeeldstudie voor de N403 uitgevoerd met bijzondere aandacht voor de verkeersleefbaarheid. Het eindrapport van die studie werd eind 2006 opgeleverd. Tot vandaag wisten wij daar niks van. We hebben die studie kunnen bemachtigen en we willen dat daaruit de nodige conclusies worden getrokken.

Wat wordt er in de studie gesteld?

De huidige situatie: uit het verkeersonderzoek dat de provincie zelf heeft uitgevoerd, blijkt onder meer dat gemiddeld bijna 80% van het vrachtverkeer op deze weg, lokaal verkeer is. Dat betekent dat de studie stelt dat er kan besloten worden dat de N403 tussen de E34 en de Hoge Bokstraat, geen dienst doet als belangrijke sluiproute voor vrachtverkeer. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat havenverkeer langs de N403 rijdt.

DEBATTEN

Opvallend is, dat de maximumsnelheid over het algemeen niet gerespecteerd wordt op die weg. Dat is natuurlijk een belangrijke implicatie voor de verkeersleefbaarheid. Het is bovendien – naast de intensiteit van het verkeer en het passerende vrachtverkeer – een belangrijk element van geluidshinder, wat bijzonder storend is. Daarenboven is de huidige situatie voor fietsers, voetgangers en openbaar vervoer ondermaats: dikwijls niet verhoogde aanliggende fietspaden, geen voorzieningen voor voetgangers buiten de bebouwde kom en een te beperkt regionaal netwerk van openbaar vervoer.

De streefbeeldstudie heeft een onderzoek gedaan aan de hand van 4 scenario's:

- Scenario 1: de N403, zoals hij er nu bij ligt optimaliseren in functie van verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid, men heeft daar een aantal zaken in onderzocht
- Scenario 2: de N403 behouden, maar met de realisatie van een oostelijk omleidingstracé
- Scenario 3: dit is het meest vergaande scenario, de doortrekking van de N41
- Scenario 4: de optimalisering van de N403 met een andere omleidingsweg bij de Hoge Bokstraat.

Ik haal graag een paar passages aan uit scenario 3:

De afname van het verkeer in de doortochten van Kemzeke en Sint-Pauwels is te beperkt om een grootschalige verkeersinfrastructuuringreep via het tracé van de N41 te verantwoorden.

Bovendien kan worden gesteld dat de winst in de doortochten teniet gedaan wordt door een toename van het verkeer op de oost-west gerichte wegen, dwars, die de kernen van Kemzeke en Sint-Pauwels kruisen.

Dit kan erop wijzen dat er een extra aanzuigefect bestaat met de nieuwe weg. Er ontstaan 2 even drukke verkeerswegen, parallel aan elkaar. Dat is een symptoom van het rastermodel, we trekken dus steeds meer 'ruitjes', steeds meer wegen. Naast meer wegen en meer drukte op aansluitende straten, zonder op de N403 grote winst te boeken, komt het beeld naar boven dat alles 'straat' wordt. We betonen Vlaanderen plat.

Het scenario lijkt het minst gunstig voor de verkeersleefbaarheid. De N403 zal steeds een verkeersfunctie blijven behouden voor de ontsluiting van de kernen en de noordrand van Sint-Niklaas. Er zal een aanzuigefect ontstaan op de oost-west georiënteerde wegen die aansluiten op het nieuwe tracé van de N41.

Logisch, daar zullen intensiteiten toenemen waardoor de verkeersleefbaarheid in het gedrang komt. Met andere woorden, het zal nog slechter zijn daarna. Bovendien zorgt de doortrekking van het nieuwe tracé voor een grote ruimtelijke impact, men neemt open ruimte in op het gebied ten westen van de N403, waardoor de belevingswaarde van dit open ruimte gebied – een zeer mooi gebied, ook in het gedrang komt.

Wat concludeert men?

Scenario 1

Indien alleen verkeers technische aspecten worden mee opgenomen in de afweging, zoals de afstemming met de wegencategorisering, het verder verbeteren van de oversteekbaarheid via gebundelde oversteek, snelheid beheersen, dan blijkt op dit moment dat het behoud van het huidige tracé te verantwoorden valt. Het is wel van belang dat er aandacht blijft om het doorgaande vrachtverkeer op streekniveau op het hoofdwegennet te houden, het sluipverkeer tegen te gaan en te ontmoedigen.

Scenario 2

Een beperkte omleiding, doordat het wegtracé grotendeels bebouwd is, is het maatschappelijk niet meer haalbaar hiervoor onteigeningen te realiseren. Scenario 2 wordt dan ook niet weerhouden en het is aanbevolen het tracé te schrappen van het gewestplan.

Scenario 4

Een beperkte omleiding in de Hoge Bokstraat. Dat beschouwt men wel nog als haalbaar zonder dat het de verkeersdruk in Sint-Pauwels en Kemzeke verhoogt.

Scenario 3

Hierop wil ik vooral uw aandacht vestigen, dit is dus het nieuwe tracé N41. De doortrekking van de N41 wordt niet weerhouden als alternatief om de verkeersleefbaarheid op de N403 te verbeteren. De winst voor de dorpen Kemzeke, Sint-Pauwels en Sint-Gillis-Waas is te beperkt. Bovendien ontstaat er een verschuiving van verkeer in oost-west richting en is de impact van de weg op het landschap erg groot.

Welke conclusies moeten wij daaruit trekken, Dames en Heren?

De leefbaarheidsstudie bevestigt in alle geval de stelling die Groen! al geruime tijd – eigenlijk al altijd – in deze heeft verkondigd. De doortrekking van de N41 is niet de oplossing voor de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid van de kernen Sint-Pauwels en Kemzeke. Het wordt trouwens hoog tijd dat deze informatie doordringt tot de betrokken gemeentebesturen, zodanig dat zij zich daar ook van bewust zijn. In plaats van zich te focussen op de doortrekking van de N41 en daar alle politieke energie in te steken, moet nu resoluut geïnvesteerd worden in het verhogen van de verkeersleefbaarheid op basis van de voorstellen en de mogelijkheden die de streefbeeldstudie hier aanhaalt. Het aanpakken van de pijnpunten, zoals bijvoorbeeld 'snelheidsbeheersing' die uit de studie naar voren komen.

Ik concludeer met volgende vragen:

Het eindrapport van de streefbeeldstudie werd opgemaakt in november 2006. Dat is meer dan een jaar geleden. Waarom heeft het zolang geduurd – vooreerst in informatie aan iedereen die het nodig heeft en de politieke besluiten die daaruit voortvloeien – vooraleer die heel duidelijke conclusies ook werden omgezet?

Ik zal voor een stuk antwoorden, het kwam natuurlijk politiek zeer ongelegen. De deputatie zal daar wellicht een andere lezing van kunnen geven, het zal mij benieuwen.

De deputatie heeft nu onomstotelijk kennis van de conclusies van de streefbeeldstudie, het lijkt mij logisch dat ook hier, op dit niveau, afstand genomen wordt van dat idee en elk pleidooi van de verdere doortrekking van de N41. Ik hoop dat de deputatie zich ook daarover ondubbelzinnig uitsprekt.

Als we dat allemaal gehad hebben, Dames en Heren, aangezien de overdracht van de N403, provinciale weg naar het Vlaams Gewest, toch niet voor onmiddellijk is, wel dan kunnen wij eigenlijk niets anders doen dan zo snel mogelijk een aanvang nemen met de verbetering van die verkeersleefbaarheid, de verkeersveiligheid op de N403.

Eigenlijk is het zeer merkwaardig dat we daar al meer dan een jaar gewoon niks aan gedaan hebben, terwijl dat die conclusies toen al duidelijk waren.

Graag enige opheldering. Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, Voorzitter.

Een lange uiteenzetting, het antwoord zal iets korter zijn, maar niet zo rechtlijnig als de collega heeft gehoopt. Hij heeft zelf al aangegeven eigenlijk wat de oorzaak is van het feit dat daar nog steeds geen definitieve keuze in is gemaakt. In november 2006 is de studie afgewerkt wat betreft het studiebureau. Dat was net bij de coalitiewissel, niet alleen hier in de provincie, maar belangrijker nog, in de gemeenten. De stuurgroep is dan samengekomen, dat zijn vertegenwoordigers van de gemeenten, van de verschillende politiezones, van de Lijn, van de NMBS, van het Vlaams Gewest, die zich daarover gebogen hebben, maar waarvan ook geen enkele verdere definitieve beslissing is genomen.

De reden daarvoor is eigenlijk eenvoudig. Op het moment dat de stuurgroep is samengekomen waren er twee processen gestart, het ene proces is de studie mobiliteit Waasland, waar wij ook participeren en die vanuit de intercommunale Land van Waas kwam. Iedereen heeft afgesproken in het bestuur van de intercommunale zich te onthouden van commentaren en stellingnames en dus de studie mobiliteit Waasland af te wachten alvorens er definitieve stellingnames zouden gebeuren.

De conclusies van die studie zouden bekend gemaakt worden, is het de komende maand niet, dan zal het alleszins voor de grote vakantie zijn.

De tweede reden waarom wij geen definitieve stelling hebben ingenomen was, omdat de discussie over de overname van de wegen in een stroomversnelling terecht kwam en wij de mensen ook niets wilden wijsmaken over definitieve keuzes.

DEBATTEN

Dus ik kan de collega antwoorden, over een a twee maanden zal de studie Mobiliteit Waasland bekend zijn en dan zullen ook de grote mobiliteitsstromen van het Waasland in kaart worden gebracht. Dan kunnen wij ongetwijfeld een definitieve uitspraak doen en dan is het aan het Vlaamse Gewest die de weg in november 2008 zal overnemen om definitief te beslissen wat ze ermee zal doen.

De heer Fiers

Dank u, Voorzitter. Een korte repliek, het antwoord vind ik een beetje onbevredigend aangezien het mij van weinig daadkracht overtuigt.

Met mijn slecht karakter denk ik dat natuurlijk meteen, als je een studie hebt die een beetje vervelend is voor uw politieke stellingnames, organiseer dan een nieuwe studie en hopelijk komt er dan iets interessant uit, dat je beter kan gebruiken.

We hadden een provinciale weg waar een provinciale studie over bestond. Het lijkt mij heel straf dat dit anderhalf jaar en langer in de kast zal moeten blijven liggen.

De heer voorzitter

We gaan afronden, Mijnheer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Toch eventjes volledigheidshalve, het gaat niet enkel over de provinciale weg waar hij een uitspraak over vraagt. Hij vraagt ook een uitspraak over de N41. Daar is absoluut geen eenduidigheid over. De deputatie heeft zich daar in het verleden nooit over uitgesproken, het is ook geen provinciale weg.

Over de N403, de streefbeeldstudie, kan ik gerust zeggen dat de meeste partijen rond de tafel akkoord konden gaan met de herinrichtingsprojecten. Maar over de N41 zullen geen uitspraken gedaan worden tot de studie Mobiliteit Waasland is afgerond.

PUNT 17

BUDGET 2008: GOEDKEURING VAN DE 4DE REEKS WIJZIGINGEN

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Traditioneel zal Groen! deze budgetwijziging niet goedkeuren daar we het oorspronkelijke budget niet goedgekeurd hebben.

Toch een aantal inhoudelijke bemerkingen.

We volgen de deputatie in hun zoektocht naar geld voor het 50-jarig jubileum van het Festival van Vlaanderen. We vinden ook dat speciale verjaardagen kunnen gedoteerd worden met een extra subsidie. Mede daardoor blijven we bij onze vraag om het Kunstencentrum Vooruit, naar aanleiding van haar 25-jarig bestaan in 2007, alsnog een dotatie te geven van 25 000 EUR.

We beschouwen een 25-jarig bestaan als een mijlpaal en als men het Internationaal Filmfestival voor haar 35-jarig bestaan iets geeft, moeten ook de andere culturele ambassadeurs op gelijke wijze behandeld worden bij verjaardagen.

De zoektocht naar geld bij het Ename Expertisecentrum voor Erfgoedontsluiting lijkt logisch. Het EEC heeft voorlopig geen projecten ingediend, dus zou een deel van de projectsubsidie gebruikt kunnen worden voor deze zoektocht.

In de vorige raadszitting was echter beloofd dat er voor 2008 geen wijzigingen zouden gebeuren en dat die regeling pas voor 2009 zou ingaan.

Het is geen teken van goed bestuur om spelregels te wijzigen tijdens het spel. Daarom kunnen we niet akkoord gaan met de volledige vermindering van de dotatie aan het Ename Expertisecentrum.

Wat zal de deputatie doen indien het EEC alsnog een project indient?

Waar we ook niet mee akkoord gaan is dat een deel van het geld van het EEC naar het monster van het Donkmeer, het museum Klim naar Democratie in Berlare gaat, in de volksmond het Boerenkrijgmuseum genoemd.

In de gemeenteraad van Berlare werd dit museum blijkens persberichten belachelijk gemaakt. In 2006 zouden er nauwelijks 1 000 bezoekers zijn geweest. Dit althans volgens de oudste van de De Gucht-dynastie uit Berlare.

De provincie wordt hier in de beste traditie van vroeger terug gebruikt als melkkoe om de verliezen te compenseren. Onder het begrotingsartikel 771 03/640 11 was in 2006 geen geld ingeschreven, in 2007 11 000 EUR en nu spreekt men, met deze dotatie, over een bedrag van 60 000 EUR.

Wat gaat dit voor volgend jaar zijn?

Ik denk 'altijd hoger, Walter, nooit lager'.

We zijn ook verwonderd dat de vroegere felle tegenstander van dit museum in deze raad, de huidige fractieleider van de Open VLD, zo maar akkoord kan gaan met dit voorstel, dit ondanks zijn vele verbale protesten in een niet zo ver verleden.

We begrijpen natuurlijk dat gedeputeerde Dauwe liever geen risico loopt.

Het is duidelijk dat, als deze dotatie niet toegekend wordt of teruggeschroefd wordt bij gebrek aan projecten, hij een nieuwe Boerenkrijg riskeert. De sikkels zijn intussen gewet en de dorsvlegels werden al van de zolder gehaald. Hier en daar klinkt zelfs als van oudsher 'voor outer en heerd'.

Het ergste binnen deze budgetwijzing is echter het doorschuiven van 440 000 EUR in de buitengewone uitgaven naar de nieuwbouw voor het Ename Expertisecentrum. Maar daarover kom ik later tussen. Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vroegere voorzitter van de provincieraad sprak af en toe Latijn en verwees soms eens naar mijn studies. Maar één van de positieve noten in mijn studies is dat ik een aantal jaren Latijn heb gestudeerd en ik mij nog de uitspraak *pacta sunt servanda* - afspraken moeten nagekomen worden - herinner.

Het is natuurlijk niet zo evident in een politiek klimaat en iedereen weet hoe relatief die *pacta* zijn. Onder meer daarover is er een zeer sluitende clausule in verband met gedeputeerden, de voordracht, wie dat mag tekenen, enz.

Het toont in ieder geval aan hoezeer men elkaar vertrouwt.

Maar op het moment dat het vertrouwen blijkbaar nog groot was, was er de genereuze gedeputeerde, toen nog Jean-Pierre Van Der Meiren, die een dergelijke *pacta* heeft ondertekend.

En op het moment dat hij gedeputeerde was heeft hij dat niet ondertekend als gedeputeerde, maar als voorzitter van het Ename Expertisecentrum voor Erfgoedontsluiting.

Als voorzitter van dat Ename Expertisecentrum heeft hij zich geëngageerd, en ik citeer letterlijk: "Ik heb het genoeg u mee te delen dat de raad van bestuur van het Ename Expertisecentrum voor Erfgoedontsluiting beslist heeft om een bedrag van 45 000 EUR ter beschikking te stellen aan het gemeentebestuur Berlare in het kader van het project "Birlare, bezoekerscentrum voor vrijheid en gelijkheid", Boerenkrijgmuseum, Ontmoetingscentrum Klim naar Democratie."

Het dossier dateert nog van vóór de legislatuur dat ik ben toegetreden tot de raad - o tempora, o mores - maar de toenmalige burgemeester van Berlare was in deze zeker een belangrijke pleitbezorger. De problematiek van de Boerenkrijg is ons, als Vlaams-nationale partij, zeker niet onbekend en wij zijn hem daarin ook bijgetreden wat betreft het belang van dit museum.

Bij één van de *pacta* die blijkbaar toen werden ondertekend betreffende die 45 000 EUR – en ik vermoed dat het in het enthousiasme zal geweest zijn van de toenmalige gedeputeerde – mocht de betrokken vzw dergelijke bedragen niet toestaan aan een openbaar bestuur. De gemeente heeft in juli 2007 zijn verwondering geuit over het niet kunnen nakomen van dit engagement.

DEBATTEN

Gedeputeerde Dauwe heeft het in de commissie gehad over 'een schriftelijke belofte'. Ik denk bijvoorbeeld aan de principiële belofte van ondersteuning van niet-beschermde kerken. Ook daar heeft de provincie achteraf gezegd: het gaat hier om een belofte en wij moeten die nakomen. Dus pacta sunt servanda.

In deze steunen wij wel de provincie Oost-Vlaanderen wanneer ze zegt: er is een engagement geweest. Of het nu geweest is van de voorzitter van de vzw of van gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren, hoe zijn petje op dat moment juist zat, weten we niet. Er is in ieder geval geen beslissing deputatie. Maar het siert de deputatie dat zij stelt - pacta sunt servanda - dat zij haar afspraak nakomt.

Het lijkt mij logisch – ik durf de deputatie zeker geen verwijt maken van enig cynisme – dat zij juist de middelen die zij onttrekt aan het Expertisecentrum gaat gebruiken voor een engagement dat zou moeten nagekomen worden door datzelfde Expertisecentrum.

Eenzijds is het te belangrijk dat de provincie een afspraak niet zou nakomen en anderzijds denk ik toch dat met die ondersteuning de provincie haar waardering toont voor een dergelijk initiatief, waar sommigen zich misschien wat lacherig over uitlaten, of kritisch over het aantal bezoekers zijn. Maar als wij subsidies zouden geven op basis van het aantal bezoekers – zie welke middelen er bijvoorbeeld naar de Vlaamse Opera gaan - denk ik dat wij vaak van een zeer kale reis zouden terugkomen. Dus in deze is dat een zeer slechte graadmeter.

Dat wat betreft die ondersteuning voor het museum Klim naar Democratie.

Maar ik heb in de eerste commissie nog een aantal andere vragen gesteld, onder meer in verband met de tentoonstelling over 'Gents Zilver'. En in ondergeschikte orde heb ik nadien de eerste gedeputeerde nog eens gevat in verband met de subsidie voor provinciale expansiesteun voor de KMO's.

Ik betreur het een beetje dat de verantwoordelijke gedeputeerde hier niet is omdat ik op de eerste commissie, toen ik vragen stelde over de betrokken tentoonstelling 'Gents Zilver in Internationaal Perspectief' een beetje op mijn honger bleef zitten. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de zitting van maart van dit jaar. De cijfers zijn toch niet min. Onder meer 20 000 EUR voor de organisatie van de tentoonstelling, 20 000 EUR voor honoraria voor de curator van de tentoonstelling, 15 000 EUR om de uitgave van een wetenschappelijke catalogus in het kader van de tentoonstelling mogelijk te maken en 50 000 EUR voor de tentoonstelling zelf.

Ik vond het ook een beetje spijtig dat de middelen onder meer kwamen van het geschrapte project archeologie. Maar wat ik toen gemist heb, en ook vandaag mis, is een grondige motivering van de organisatie en ook het prijskaartje van deze tentoonstelling. Ik trek het belang van een mogelijke tentoonstelling rond 'Gents Zilver in Internationaal Perspectief' niet in twijfel, maar als wij de bedragen samentellen – 135 000 EUR, en vandaag wordt hiervoor opnieuw een budget voorzien - denk ik toch dat het wat meer om het lijf moet hebben dan enkel een budgetwijziging en een lijstje uitleg.

In deze zou ik graag van de deputatie de motivatie en de hoogte van deze bedragen vernemen. Aan inkomstzijde wordt uiteindelijk toch maar 15 000 EUR voorzien voor de verkoop van de catalogus. En ook vandaag gaan wij nog eens beslissen om 20 000 EUR vrij te maken voor diezelfde tentoonstelling. Wij komen dus aan een prijskaartje van 155 000 EUR. Ik ben ook niet zo gelukkig met die salamitechniek: vorige maand een schijfje, deze maand een schijfje. Ik kijk likkebaardend naar het schijfje salami dat wij in mei in de raad gaan krijgen.

Tot slot verwijs ik nog even naar een bijkomende vraag die ik had gesteld in verband met de subsidie voor provinciale expansiesteun voor de KMO's; een krediet dat verhoogd wordt. Graag enige toelichting en ook de vragen in verband met dossiers die in het verleden geweigerd zijn. Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat er eerst iets moet rechtgezet worden vanuit mijn persoon naar collega Franck, die daarstraks heeft gezegd dat ik in verband met de Boerenkrijg een strijd heb gevoerd, dus een persoonlijk feit.

Ik herinner alleen aan het feit dat in de vele voorbije jaren hier dikwijls in het begrotingsdebat is gediscussieerd over het fameuze Boerenkrijgmuseum.

Intussen is dat verlaten, zijn er nieuwe ideeën gekomen en is daar lokaal een realisatie gekomen waarover ik mij nu niet ga uitspreken. Het is nu ook niet aan de orde.

Maar ik moet zeggen – en in die zin heeft collega Veys wel gelijk – dat er een afspraak was vanuit het Expertisecentrum om een bijdrage te leveren als knowhow bij de opmaak van dat museum.

Nu geschiedt wat eigenlijk had moeten geschieden, namelijk dat het bedrag er komt.

Wat nu verder het museum betreft: die discussie gaan we nu niet voeren. Dat zal eventueel later komen. Ik weet alleen maar hoe de burgemeester van Berlare erover denkt. Dat is een zaak die nu niet ter discussie staat.

Ik wou dat toch nog even rechtzetten en ik denk dat collega Franck eigenlijk plots angst heeft dat het Expertisecentrum totaal van de aardbodem zou verdwijnen.

Ik denk dat niets minder waar is en dat zij vandaag zelfs nog meer krijgen dan waar ze eigenlijk volkomen recht zouden op hebben.

Maar in deze is de deputatie wijs genoeg om te handelen naar de overeenkomst die er is geweest, die is opgezegd. De zaak wordt daar bij wijze van spreken verder behandeld en we zullen dan wel zien.

Dank u.

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Inderdaad, wat betreft het overdreven belang dat bepaalde mensen aan de Boerenkrijg hechten: er bestaan voldoende werken om dat tegen te spreken. De Boerenkrijg was een opstand van een aantal mensen van de Vendée tot in Leeuwarden. Dat was geen Vlaamse zaak. Laat ons eerlijk zijn. Sommige romantische schrijvers hebben in de laatromantische tijd geprobeerd om daar een Vlaamse strijd van te maken. Dat was het dus zeker niet.

Wat betreft de pacta sunt servanda.

Ik ben daarmee volledig akkoord. Ik vind het volledig terecht dat als er mondeling iets afgesproken is - wat veel gebeurd is, schriftelijk zeker - dat het ook moet gebeuren, dat het moet uitgevoerd worden. En dan gaan wij misschien tijdens de volgende zittingen een aantal zaken kunnen oprakelen. Ik denk aan het Muziekcentrum LOD, Les Ballets C de la B, Kruishoutem, enz, want er zijn beloftes gedaan op papier die niet nagekomen worden door deze deputatie.

Als men dit nakomt, opgelet: de deputatie is niet gebonden door het feit dat de voorzitter van een vzw, die geen provinciale vzw is, een belofte doet aan een ander niet-provinciaal museum.

We moeten ergens een beetje een lijn trekken. Als de deputatie iets belooft, vind ik dat men dat ook moet nakomen. Maar als iemand buiten deze raad iets belooft aan een museum dat ook volledig buiten deze raad staat, is het niet de taak van de deputatie om die belofte na te komen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat de grond van de zaak betreft en deze begrotingswijziging heel specifiek stel ik vast dat de voorstellen die voorliggen eigenlijk budgetneutraal zijn. Dus die verschuivingen heb ik als gedeputeerde voor Financiën namens het college aan uw raad zonder problemen voorgelegd.

Het is inderdaad zo dat er verschuivingen zijn, maar ze zijn budgetneutraal en dat is de afspraak die we bij het begin van de legislatuur gemaakt hebben. Het appelleert alleen een beetje op de initiatief- en de verantwoordelijkheidszin van de collega's binnen hun onderscheiden beleidsdomeinen.

DEBATTEN

Collega Dauwe zal antwoorden op de zaak van de Vooruit, maar we hebben daar geen enkele vraag voor binnen gekregen. Het is zeer vriendelijk dat u daar de woordvoerder van zijt, maar ze kunnen ook schrijven en wij kunnen lezen.

Wat de tentoonstelling 'Zilver' betreft zal de technische uitleg ook door de collega gegeven worden en de discussie Ename-Berlare is een niet-eindigend verhaal, maar de collega is terzake zeer bevoegd als de eerste conservator van het toenmalige Boerenkrijgmuseum. Ondertussen is het initiatief verruimd tot Klim naar de Democratie.

Wat betreft Ename.

Wij gaan onze verplichtingen naar Ename nakomen met wat in deze begroting geschreven is.

Er is dan nog een kleine technische vraag, maar ik heb pas deze morgen de technische uitleg gekregen. Ik had het u moeten doormailen. Het is een puur technische aangelegenheid, Collega.

Jaarlijks hernemen we dat krediet, of ongeveer in die grootte. Hoe komt het? Dat heeft niets te zien met laattijdige acties of uitbetalingen van de provincie. Maar de premie, zoals voorzien in ons reglement, wordt gespreid over drie jaar en de gemaakte vastleggingen kunnen we maar één jaar overdragen. Dus de derde keer moeten we dat hernemen in onze budgetvoorstelling.

Het is puur een begrotingstechnische kwestie die geen budgetoverschrijdende gevolgen heeft.

Ik heb daar nog wat meer commentaar bij, maar ik zal het u geven. Anders moet ik hier artikel 6 gaan oplezen, enz. Er wordt tussentijds regelmatig controle gedaan en men kan één keer een uitstel krijgen, maar daarna vervalt de premie.

Geresumeerd.

Ik zal met vertrouwen de goedkeuring vragen van deze begrotingswijzigingen.

De culturele aspecten zijn voor de gedeputeerde van Cultuur, die met verve niet alleen zijn stelling, maar de stelling van de deputatie zal verdedigen. Ik neem aan dat hij dat heel kort kan. Hij is zo bekwaam in die materie.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dank u voor de vleiende woorden. Ik zal trachten kort te zijn.

Eerst en vooral wat uw terechte vraag betreft waarom de Vooruit geen speciale subsidie gekregen heeft voor haar 25-jarig bestaan.

In alle eerlijkheid: wij hebben die vraag niet gekregen. Mochten wij dat gekregen hebben, zoals dat gebeurde voor het Filmfestival, zouden we ook een toelage aan deze culturele ambassadeur hebben gegeven.

Wat betreft de tentoonstelling van 'Gents Zilver'.

Het ligt in mijn bedoeling om in de mate van het mogelijke, de budgettaire beperkingen en uiteraard ook het akkoord van de provincieraad om de twee jaar in de verschillende delen van onze provincie – dus niet altijd in Gent – een belangrijke culturele manifestatie op te zetten over authentieke Vlaamse kunst.

Regelmatig zijn er belangrijke tentoonstellingen in het Caermersklooster over moderne kunst, de allermodernste kunst en nog modernere kunst. Ik pik eigenlijk in op wat collega Marc Joris heeft gezegd: wij hebben ook authentieke Vlaamse kunst.

Een paar jaar geleden heeft de provincie meegewerkt aan de tentoonstelling over wandtapijten in Oudenaarde. Binnen een paar jaar zouden we in de streek van Sint-Niklaas – want dat is lang op voorhand te projecteren – een tentoonstelling houden over de volgelingen van Rubens in de 17de eeuw in Oost-Vlaanderen.

Ik had nu gedacht, samen met de cultuurdiensten, om op een andere locatie, maar één die zeer belangrijk is, dicht bij Gent, maar toch op de snijlijn van twee arrondissementen, namelijk in het Kasteel van Laarne, dat daarvoor bekend is en dat op die wijze terug geëvolueerd en geëvalueerd kan worden, een tentoonstelling te houden over iets wat wij in Oost-Vlaanderen vanuit de provincie en ook vanuit Gent nog nooit bestudeerd is, namelijk de schat en de rijkdom van het zilverwerk dat wij, Oost-Vlamingen, in de vorige eeuwen geproduceerd hebben.

De bedoeling is om daar een tentoonstelling over te houden, niet alleen omdat het een statement zou zijn voor onze provincie, maar dat het op de kaart kan gebracht worden, dat het internationale renommee zou hebben en dat het ook budgettair eigenlijk iets gaat kosten, maar niet overdreven veel. Dat zijn geen tentoonstellingen zoals in Brussel.

Dus in Laarne zouden we dat kunnen doen omdat:

- Laarne het centrum is van het zilver;
- het in onze provincie ligt en dat we die sector en regio kunnen evalueren;
- we daar ook de azalea's, de bloemen – zilveren bloemen, een prachtige site – zouden kunnen tentoonstellen.

De budgetten zijn budgetneutraal. De gelden die verschoven worden, vormen geen meerkost voor de begroting. Dat is dan ook de reden om eigenlijk een keer een authentiek Vlaams kunstproduct tentoon te stellen.

Dus niet alleen altijd moderne kunst, maar ook dat.

De bedoeling is om in een andere regio, binnen een paar jaar, wanneer uw raad akkoord is, iets te doen over een andere belangrijke exponent van onze Vlaamse kunst.

Over Berlare kunnen we lang praten.

Collega Franck, u weet dat ik u bijzonder respecteer voor vele zaken, maar wat uw historische kennis betreft mag u het mij niet kwalijk nemen dat ik u daar toch even op de vingers moet tikken.

Na de Guldensporenslag is de Boerenkrijg ongetwijfeld één van de belangrijkste culturele, maar ook militaire momenten in de geschiedenis in Vlaanderen. Ik ga daar niet verder over uitweiden, maar technisch gezien is het zo dat, in tegenstelling tot vele beloftes die eventueel door voorgangers gedaan zijn, dat op papier staat en het een engagement is dat we denken te moeten houden, ten eerste omdat het een engagement is van een rechtsvoorganger en ten tweede omdat in het kader van de filosofie – er is lang over gedebatteerd – die wij hebben – de oudheid, Ename, Velzeke, de nieuwe tijden, de kentering van de nieuwe tijden, het grote scharniermoment van het ancien regime, de Franse revolutie - dat eigenlijk wel de culminatie zou zijn van drie musea.

De bedoeling is van het terug naar boven te heffen. Wij doen geen bijzondere inspanningen. Het is geen bijzonder nieuw krediet dat gegeven wordt, maar de bedoeling zou zijn om op die wijze dit belangrijke moment in de geschiedenis van Vlaanderen, dat in onze provincie, in Overmere, gebeurd is, terug in het daglicht te stellen.

Dat is de bedoeling.

Het museum staat er, het ligt aan de Donk. Het is theoretisch volledig ingericht als museum. Het is toeristisch een aantrekkingspool, die mogelijk moet uitgebaut worden.

Dat is de reden.

Ik vraag dan ook met vertrouwen datgene wat mijn achtbare collega voorstelt.

Dank u.

Stemming

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een korte toelichting van onze onthouding.

Principieel stemmen wij normaal tegen dergelijke budgetwijzigingen, maar ik heb even de details overlopen van de verschillende wijzigingen en het zou, gelet onder meer op de projecten in Berlare en de tentoonstelling 'Gent Zilver', een slecht signaal zijn mochten we daar tegen stemmen.

Dus bij deze hebben wij ons onthouden.

Dank u.

DEBATTEN

PUNT 18

DRUKKERIJ: LEVERING DIGITAAL HOOGVOLUME PRODUCTIEPRINTER

- GOEDKEURING VAN HET BESTEK EN DE OFFERTE
- GUNNING VAN DE OPDRACHT BIJ WIJZE VAN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG

Stemming

De heer voorzitter

Collega's,

We gaan er vandaag niet door geraken. Ik heb het gisteren in het uitgebreid bureau gezegd, alsook op het bureau.

We gaan morgen de agenda verder afwerken, want ik wil geen nasleep houden met altijd uitgestelde punten.

Morgen kunnen er twee gedeputeerden niet aanwezig zijn wegens verplichtingen. Eén ervan is mijnheer Dauwe. Met uw goedvinden zou ik de punten van cultuur en milieu, die mijnheer Dauwe moet behartigen, nu eerst behandelen, zodanig dat we morgen rustig kunnen debatteren in afwezigheid van de heer Dauwe en van de eerste gedeputeerde.

PUNT 23

PLANNING EN NATUURBEHOUD – MILIEUJAARPROGRAMMA: GOEDKEURING VAN HET MILIEUJAARPROGRAMMA 2008

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is een lijvig document. Dus mijn opmerkingen zullen ook lijvig zijn.

In eerste instantie gaat er zeker een woord van waardering naar de diensten. Ze hebben er enorm veel werk in gestoken.

Als we de verschillende actiepunten bekijken, valt het op dat er enorm veel plannen zijn. En als wij de milieuplannen van de vorige jaren bekijken, waren er ook veel plannen.

Vele plannen die in de vorige jaren opgestart werden, worden nu hernomen.

Dat is geen schande. Ik denk dat er een aantal zaken meer tijd nodig hebben dan één jaar.

Het probleem is dat er voor een aantal zaken wel degelijk resultaten moeten zichtbaar worden. Men kan een studie vragen, een colloquium organiseren, een studiedag organiseren, maar als er niets mee gebeurt moet men na één of twee of drie jaar opnieuw een plan opmaken, een nieuw colloquium organiseren, een nieuwe studiedag organiseren omdat de resultaten van het eerste colloquium achterhaald zijn.

Ik geef een aantal voorbeelden.

Actiepunt 3: luchtverontreiniging inzonderheid fijn stof.

Er heerst een vrij grote consensus dat de concentraties fijn stof, ook in onze provincie, te hoog zijn.

Diverse meetpunten rapporteerden dat in 2007 in juli de toegelaten norm van overschrijding reeds bereikt was voor Oost-Vlaanderen en niets wijst er op dat voor 2008 enige beterschap in zicht is.

Wat vinden wij in het milieujaarprogramma?

In het milieujaarprogramma staat dat de provincie een plan zal opmaken. Men verwijst naar een vroeger plan, maar dat is niet voorgelegd aan de deputatie omwille van een bevoegdheidsoverschrijding.

Dat begrijpen wij niet goed.

Ofwel erkent men dat er in deze provincie een probleem is en dan moet men er iets aan doen, ofwel zegt men "we kunnen er niets aan doen".

Maar men kan niet zeggen "we gaan nu nog eens een plan opstellen", terwijl men in het verleden gezegd heeft "we hebben een plan gehad, maar we hebben het niet voorgelegd, want we kunnen er niets aan doen".

Gisteren is in Luxemburg door Europa de grensnorm vastgelegd. Deze wordt bepaald op t 25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ in 2015 en in stedelijke gebieden wordt dit zelfs 20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. De toegelaten norm nu, die in juli 2007 al overschreven was, is 35 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Dus er moet wel degelijk iets gebeuren.

Actiepunt 6: natuur, bos, groen en landschap.

We betreuren dat wegens besparingsmaatregelen de gemeentelijke projecten inzake verwerving van natuur- en bosgebied door onder andere natuurverenigingen geschrapt werden en er enkel reeds een aantal opgestarte projecten een subsidie ontvingen.

Dit werkt contraproductief en ontmoedigend. We vragen dat hier, als geplande handelingen voor 2009, deze subsidie zeker hernomen wordt en gecommuniceerd wordt naar de gemeenten. Die zijn er nu van overtuigd dat er geen subsidies meer mogelijk zijn.

Er zijn ook geen budgetten voorzien voor de verwerving door de provincie van parken en natuurgebieden overigens.

Ik had graag geweten hoeveel bossen en parken er uiteindelijk door de provincie werden aangekocht.

Actiepunt 7: mobiliteit.

Voor het gebruik van dienstvoertuigen zijn een aantal diensten doorgelicht op het gebruik van de minst vervuulende wagens. De resultaten waren niet bemoedigend. Er worden een aantal aanbevelingen geformuleerd, maar de dienstwagens van de deputatie en de voorzitter blijven merkwaardigerwijs onbesproken.

We vinden dat ook hier de ecoscore van elke dienstwagen van onze deputatie en de voorzitter moet bekeken worden en hoe deze wagens vervangen kunnen worden door beter scorende wagens.

De ecoscore houdt rekening met de impact van het model op het broeikaseffect, op de geluidshinder en de luchtkwaliteit.

Een voorbeeldfunctie is hier zeker op zijn plaats.

In de commissie is gewezen op een aantal knelpunten, zoals gebruik van diesel of benzine, grote wagens, oordeelkundig gebruik van de wagens.

Een item hierover in dit plan was zeker op zijn plaats.

Er wordt cryptisch in het ontwerp actieplan milieuvriendelijke voertuigen verwezen naar deze voertuigen: ik citeer: "De ecoscore van de personenwagens van de gedeputeerden en de voorzitter liggen in elkaars buurt en verschillen naargelang het rijgedrag." Er wordt wel heel zedig gezweven over de ecoscore. We mogen aannemen dat hier duchtig de mantel der liefde gebruikt werd.

Actiepunt 8: Energie.

Collega's, de beste energiebesparing is het verbruik verminderen.

Zonnepanelen of windmolens geven ons goedkopere energie maar rationeel energiegebruik en betere isolatie en ventilatie zijn echter de eerste stap. Daarom is het voor de provincie belangrijk dat alle provinciale gebouwen een energie-audit ondergaan én dat er zo vlug mogelijk rekening gehouden wordt met de resultaten.

Daarom is het ook zo spijtig dat de energie-audits, die in 2004 en 2005 uitgevoerd werden in het PAC en het PTI Ninove wegens personeelstekort nog niet tot resultaten geleid hebben.

Bij nieuwe projecten, onder andere in Puyenbroeck, Eeklo en Hamme, staan we iets verder, maar hét nieuwbouwproject bij uitstek, het Ename Expertisecentrum voor Erfgoedontsluiting, komt nergens voor in dit overzicht.

Daar het een nieuwbouw is, had de deputatie hier kansen en mogelijkheden zat om werk te maken van de vele studies en de expertise die opgebouwd werd. Dat het gebouw financieel hiermee bezwaard wordt is ontegensprekelijk, maar alle studies wijzen in de richting dat de werkingskosten in de toekomst aanzienlijk minder zijn. Gloeilampen vervangen door spaarlampen is goed, maar dit immense gebouw op een milieuvriendelijke manier verwarmen en van energie voorzien, zou iets beter geweest zijn. Zeker dé gemiste kans voor dit en het vorige bestuur.

We hopen nog altijd dat de screening rond de locatie van windmolens iets oplevert. Misschien kan ook bekeken worden of de Zwalmolen, de enige watermolen in provinciaal bezit, bruikbaar kan zijn voor het opwekken van hydro-elektriciteit.

DEBATTEN

Er is gesproken van het maalvaardig maken van die molen. We moeten heel eerlijk zijn: er zal daar waarschijnlijk heel weinig graan worden gemaald.

Er is de mogelijkheid om daar een project op te zetten rond hydro-elektriciteit. Men zou er bijvoorbeeld kunnen voor zorgen dat de Zwalmolen op zichzelf zou kunnen bestaan als huis, zonder externe energie.

We hebben vroeger gevraagd dat er in Wachtebeke, Mola, een windmolen zou staan als voorbeeld. We kunnen ons voorstellen dat als dat een windmolen is van 35 tot 40 meter dat het een probleem zou kunnen geven, maar vorige maand is de eerste individuele windmolen goedgekeurd en geplaatst in Vlaanderen.

Misschien is er een mogelijkheid om op die site een windmolen te zetten die dan zou kunnen zorgen voor een groot deel van de elektriciteit van het Mola.

Wij zijn zeer enthousiast over de aankoop van 100% groene energie en de zoektocht naar locaties voor de plaatsing van fotovoltaïsche cellen op provinciale gebouwen en voor de plaatsing van windmolens. Ter attentie van de gedeputeerde voor Energie: 2009 wordt een belangrijk jaar voor de groene stroomcertificaten.

Een aantal van uw huidige coalitiepartners in de Vlaamse regering is van plan om na de verkiezingen van 2009 de groenestroomcertificaten drastisch terug te schroeven, als ze al niet afgeschaft worden. Het wordt een soort race tegen de tijd om vóór juni 2009 voldoende panelen geplaatst te hebben. Een soort toepassing van het voorzorgsprincipe is zeker op zijn plaats.

Dan is er nog een actiepunt rond duurzaamheid. De provincie geeft het goede voorbeeld.

Hier valt ons op dat er weinig gezegd wordt over duurzaam bouwen, vermoedelijk speelt het Ename Erfgoedcentrum hier een rol. Nochtans werd hierover in 2005 en in april en mei 2007 door VIBE een aantal studiedagen georganiseerd voor de diensten.

De praktische toepassing hiervan vinden we echter niet terug in recente gebouwen.

Door studies wekken we de indruk dat we een groen milieubeleid voeren. Ondertussen veranderen de technologieën, verschuilen we ons achter het opmaken van weer een ander plan, sussen we ons geweten en geven we aan de buitenwereld de indruk dat we goed bezig zijn.

De bouw van een passief huis in Puyenbroeck is in principe goed.

We zien echter niet goed in op welke wijze dit aan de bevolking kan verkocht worden. Beter is de principes toe te passen op gewone gebouwen voor administratie, scholen en zo het praktische nut van de passieve woning aan te tonen.

Het deelproject implementeren van schoonmaakmiddelen bij provinciale diensten is een actiepunt dat reeds verscheidene jaarplannen meegaat.

Tot onze spijt lezen we dat er nog altijd geen sprake is van een algemeen beleid.

Ook hier zijn er meldingen van studies en studiedagen, maar op het terrein lijkt er niet veel te bewegen.

Een gevaarlijk zinnetje trekt ook de aandacht: blijkbaar is er geen controle op de schoonmaakwerken die uitbesteed worden.

Minstens moet in de onderhandelingen het gebruik van ecologische schoonmaakmiddelen als criterium opgenomen worden - ik verwijs naar een studiedag hierrond - én moet er controle zijn op het gebruik van die middelen door externe firma's. Een aanbeveling die ook geldt voor het uitbesteden van bepaalde taken bij het groenonderhoud. Al te gemakkelijk kan de opdrachtgever wel de reductie van pesticiden als doel vooropstellen, onderaannemers kunnen bij gebrek aan controle alle inspanningen van de provincie tenietdoen.

Tot besluit, Collega's.

De provincie kan op het vlak van milieu en duurzame ontwikkeling veel meer doen dan nu het geval is.

Dit is in het verleden al een aantal malen aangekaart.

Het is een beleidskeuze.

Als men geld wil besteden aan cultuur, openbare werken, onderwijs, buitenlandse betrekkingen, dan mag er ook een tandje bijgestoken worden voor natuur.

Dit bestuur bekijkt alles nogal op een economische wijze. Het moet geld opbrengen en liefst zo weinig mogelijk geld kosten. Natuur en milieu kosten geld en brengen niets op, maar we zijn verplicht er veel aandacht aan te besteden.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank de diensten voor het lijvige document en om het in die vorm te brengen. Wij hebben in de fractie het werk een beetje verdeeld. We zullen met drie collega's tussenkomen. Mijn andere collega's kennende, zullen ze dat redelijk beknopt doen.

Ik ga ook proberen niet teveel van uw tijd te stelen.

Eerst en vooral een algemene beschouwing bij het voorliggende milieuprogramma en de acties die opgesomd worden.

Ik denk dat er tal van goede initiatieven in staan, waar wij ons ten volle kunnen achter scharen. Het toont ook de bezorgdheid van de provincie en ook dat het niet enkel is omdat er een decretale verplichting is tot het opmaken van dergelijk milieubeleidsplan. De provincie probeert daar in haar beleid en al haar facetten werk van te maken.

Enerzijds is het een kritische momentopname van de realisaties die reeds plaats hebben gevonden en zien wij dat het de verschillende beleidsdomeinen overschrijdt.

Anderzijds wil ik erop wijzen dat de voorliggende documenten, die de huidige stand van zaken geven voor een stuk meegeven dat de provincie dit jaar opnieuw veel plannen, ideeën, filosofieën heeft rond milieu-initiatieven, maar dat vaak of de politieke wil ontbreekt om die te realiseren, of de budgetten ontbreken.

Ik houd liever een pleidooi voor een beknopt en duidelijk milieubeleidsplan voor de betrokken periode waarin men duidelijk een aantal zaken uittekent die men kan realiseren, waar politieke wil voor is en waar er budgetten voor zijn, dan zoals nu een aantal plannen waarvan men al op voorhand weet dat ze in de etalage zullen staan. Ik verwijs een beetje naar de uitleg die de eerste gedeputeerde altijd geeft over het budget. Vroeger was dat een etalagebegroting en ik vrees dan men nu opnieuw veel zaken in de etalage heeft gezet waarvan men nu al weet dat die volgend jaar nog steeds in die etalage zullen staan.

Wanneer op de deputatie het milieujaarprogramma 2008 principieel wordt goedgekeurd, stelt men letterlijk en ik citeer: "principieel akkoord met dien verstande dat de uitvoering afhankelijk is van de goedgekeurde budgetten op de jaarlijkse begroting".

Hier geeft men in feite al impliciet toe dat voor veel van die initiatieven gewoon geen middelen zijn. Het is toch wel opnieuw een beetje een blanco cheque die wij geven, of een soort schimmenspel dat we hier vandaag in die dikke map krijgen, daar waar wij pleiten voor een meer realistisch en een meer concreet milieujaarprogramma.

Een aantal zaken die de collega van Groen! heeft gezegd, kunnen wij volmondig bijtreden.

Wat betreft de verschillende acties die worden opgesomd.

Ik wil een beetje mijn ontgoocheling uitdrukken over de rol die de provincie zich toemeet bij het bestrijden van het fijn stof.

Ik weet natuurlijk dat decretaal gezien de provincie niet veel instrumenten in handen heeft, maar ik denk dat, gelet op de problematiek van het fijn stof en gelet ook op de hoge metingen die hier in Oost-Vlaanderen, vooral in de kanaalzone, worden gemeten, de provincie misschien ter zake bijkomende initiatieven zou kunnen nemen.

De gouverneur heeft in het overleg omtrent de kanaalzone daar in het verleden toch een aantal stappen rond genomen. Het zou spijtig zijn mochten de betrokken initiatieven stilvallen of onvoldoende aan dynamiek ontwikkelen.

DEBATTEN

Een ander pijnpunt is de mobiliteit.
Dat is het enige punt waar ik nog lang zal bij stilstaan.

Het is toch een beetje typerend voor de initiatieven die men neemt. Men maakt veel plannen, maar de concrete realisatie ontbreekt.

Ik verwijs naar de rapportering 2007.

Eén van de actiepunten bij het uitbouwen van een milieuvriendelijk wagenpark was om in 2007 de vorming te voorzien 'energiezuinig autorijden'. Dat is niet doorgegaan in 2007.

Ik heb op de commissie gevraagd wat de reden daarvoor was. Het was om budgettaire redenen. Het is toch wel zeer tegensprekelijk, een contradictie, dat men om budgettaire redenen een maatregel die juist de bedoeling heeft van te besparen niet gaat doorvoeren.

Een ander punt is – en de collega van Groen! heeft het ook al aangehaald – het wagenpark van de deputatie.

Het steekt een beetje in schril contrast af met alle mooie principes en acties die worden ondernomen, daar waar de deputatie zelf in deze het goede voorbeeld zou mogen geven.

Ik ben eens gaan snuisteren in de vroegere beslissingen omtrent het gebruik van de wagens. We moeten in feite teruggaan tot december 2004, waar de principiële beslissing werd genomen. Wij hebben, als provincie, die beslissing in die periode genomen. Het gaat hier niet over wagens die aangeschaft werden, maar over een wagenpark die de deputatie via een leasingcontract heeft aangeschaft. En het viel meteen op dat de toenmalige gedeputeerde Van Gaeveren koos voor de duurste versie. Ik dacht meteen: het zal wel Alexander Vercamer zijn, sober als hij is en er prat op gaande dat hij bijvoorbeeld geen kredietkaart heeft, die over de goedkoopste versie beschikt. Maar het was niet gedeputeerde Vercamer, maar wel gedeputeerde Van Cauter die koos voor de goedkoopste versie van haar Volvo.

Dat terzijde.

Wat betreft de huidige cijfers van het kilometerverbruik.

Ik heb ook de cijfers van de ecoscore. Die staan ook in de dikke bundel. Die variëren tussen 47 en 38. Een gemiddelde ecoscore. Natuurlijk staan de meeste redelijk hoog aangeschreven, behalve één Peugeot die in het wagenpark van de provincie zit.

Wat die ecoscore betreft, daaraan gekoppeld het gebruik van de wagen, de kilometers - want ook daarin hebben de gedeputeerden natuurlijk een voorbeeldfunctie te spelen - valt het mij op dat de deputatie recent een beslissing heeft moeten nemen in verband met het kilometerverbruik van één van de gedeputeerden en dan nog van de gedeputeerde verantwoordelijk voor Milieu.

Het gaat over een contract van 48 maanden dat met de betrokken leasingfirma werd afgesloten. Eén van de opties die daarin voorzien is, is dat er een maximum is van 160 000 kilometer.

En stel u voor: het is dan nog de gedeputeerde voor Milieu die al boven de 170 000 kilometer zit.

Het is natuurlijk een half verhaal dat ik hier breng.

Enerzijds gaat het over een erfenis. Men zou kunnen zeggen dat gedeputeerde Hertog nogal sober is met de wagen, maar het is een beetje de erfenis van gedeputeerde Verleyen. De wagen is ook later in gebruik genomen. Vandaar de duiding in verband met het kilometerverbruik.

Wanneer wij de combinatie maken van enerzijds het verleden van de keuze van de wagens en anderzijds de locatie waar de gedeputeerde is gehuisvest, vind ik dat er toch enige soberheid aan de dag zou mogen gelegd worden door de deputatie in verband met hun dienstvoertuigen.

In deze dus een warm pleidooi om toch een eerder sober kilometerverbruik aan de dag te leggen.
Dank u.

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Alhoewel ik geen specialist ben, heb toch ik enkele vragen en opmerkingen bij deze punten.

Ik behandel alleen het integrale waterbeleid.

Sinds 1997 onderzoekt de provincie systematisch de waterbodempkwaliteit vóór de specie wordt verwijderd. Door de omvang van de kostprijs wordt het probleem gefaseerd aangepakt.

Mijn vragen zijn:

- hoe verloopt deze selectie van de te onderzoeken of te reinigen grachten? Per zoning of sectoraal? Bij aanvraag of klacht?
- hoeveel tijd verloopt er tussen de opname van het staal voor onderzoek en het ruimen van het slib?
- valt de kostprijs voor de staalopname, het onderzoek en het ruimen van het slib volledig ten laste van de provincie?

Wat betreft de actie 2.1.2 – wateroverlast beperken.

Na het aanleggen van bufferbekkens stelt men vast dat deze bufferbekkens zelf soms een overstroming veroorzaken bij grote regenval, omdat het water dat uit andere gemeenten sneller in het wachtbekken komt en dan trager kan verder stromen door de hindernissen in de waterloop.

Bijvoorbeeld het bufferbekken te Sint-Gillis-Waas krijgt bij overvloedige regen soms teveel water dat vanaf Sint-Niklaas het bufferbekken snel bereikt. Maar vanaf het bufferbekken loopt het water verder richting Vrasene, onderweg wordt het water opgehouden door een kleine riolering aan de provinciale baan te Vrasene.

Op deze manier zijn er soms overstromingen aan het bufferbekken.

Actie 2.1.3 – natuurvriendelijker waterlopenbeheer.

Het onderhoud aan waterlopen omvat drie delen: het ruimen, het maaien en de oeverbescherming.

Voor wat de oeverbescherming betreft wordt getracht de waterlopen 2de categorie zo natuurlijk mogelijk in te richten.

Mijn vraag is: zijn er geen problemen bij het maaien of bij het ruimen van de specie door de aanplantingen van bomen en struiken op de oevers?

Wat betreft actie 2.1.4 – bestrijden van muskusratten, bruine ratten en plantenexoten op een milieuverantwoorde manier.

Hier zien wij de prachtige resultaten bij de bestrijding van de muskusratten. We hopen op eenzelfde resultaat voor de bestrijding van de bruine rat met de medewerking van de gemeenten.

Wat betreft actie 2.1.5 – kleinschalige en individuele waterzuivering stimuleren.

De gemeentelijke en gewestelijke subsidies alsook de provinciale inbreng voor IBA's op plaatsen waar nog geen riolering is, zijn een zeer goede stimulans en een goede zaak voor de natuur.

Actie 2.1.6 betreft het rationele watergebruik en hergebruik van regenwater en infiltratie stimuleren bij scholen, bedrijven, bouwers en verbouwers en gemeenten kunnen wij alleen maar onderschrijven.

Wat betreft het punt 2.1.7 voor de provinciale terreinen en infrastructuur zijn wij van oordeel dat het provinciebestuur best zelf het goede voorbeeld moet geven.

Wat betreft actie 2.1.8 – aanpak prioritaire vismigratieknelpunten.

Hier rekenen we op de bekwame medewerkers van de provincie om zo natuurlijk mogelijk de knelpunten vismigratie - stroomdiversiteit en habitatdiversiteit - in de waterlopen deskundig aan te pakken.

Dank u.

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het milieujaarprogramma 2008 is een lijvig document. Zoals u allemaal hebt kunnen lezen, vinden wij hier zowel positieve als negatieve accenten terug, dit zowel voor de fauna en flora als voor de landbouw, recreatie en tal van andere actoren.

Het optimaliseren en de aanleg van fietspaden, de bosuitbouw en landschapsbeheer zijn zeker sterke troeven. Wel hadden wij graag enkele informatieve vragen willen stellen in verband met de evaluatie van de provinciale milieusubsidie:

- op welke basis worden deze evaluaties beoordeeld?

DEBATTEN

- in geval van niet naleven van de opgelegde bepalingen, wat zijn hier dan de sancties?

Wat betreft de kapvergunningen.

Kan hier geen duidelijke maatstaf gehandhaafd worden bij het leveren van de verschillende kapvergunningen?

Er heerst een enorme onduidelijkheid bij het bepalen van de verschillende domeinen zoals daar zijn het bosgebied, landbouwgebied, recreatiegebied en bouwzone.

Wordt er rekening gehouden bij het creëren van gebieden die reeds een toekomst hebben als gecontroleerd overstromingsgebied?

Wat betreft bosuitbouw zouden we willen vernemen of er bij aanplanting rekening wordt gehouden bij beplantingen die gevoelig zijn, zoals daar zijn de eikenprocessierupsen.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil eventjes reageren op de toch wel een beetje populistische uitval van mijnheer Franck rond de groenestroomcertificaten naar de traditionele partijen of de meerderheidspartijen in de Vlaamse regering.

Ik weet ook dat er allerlei geruchten de ronde doen rond de groenestroomcertificaten. Maar vindt hij dan dat er geen enkele beperking of geen enkele vraag mag gesteld worden bij het onverantwoord hoog subsidiëren van bepaalde zaken op een bepaald moment?

Wat is er bezig in de sector van de fotovoltaïsche zonnecellen?

De prijzen dalen altijd maar dankzij de marktwerking. De goedkoopste dalen tegenwoordig zelfs onder de 5 000 EUR/KWp. De rendementen verhogen, verbeteren. Anderzijds zijn er nog een aantal andere niveaus bijgekomen die subsidiëren. Denk maar aan de fiscale aftrekbaarheid voor particulieren van 40%.

In de landbouwsector subsidieert het VLIF 30%. Men krijgt daar stilaan rendementen van 12% tot 13% op een investering dankzij de groenestroomcertificaten.

Vindt u het dan niet normaal dat men dat eens in vraag stelt en zegt: is dit niveau nog wel verantwoord? Is dit niveau niet te herzien? We moeten dat wel blijven stimuleren, maar zijn we niet aan het overstimuleren?

Ik heb een beetje problemen – zonder enige nuance – met dat zomaar te stellen en daar zomaar over beginnen kibbelen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Dauwe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is een omvangrijk dossier.

Ik heb met veel belangstelling geluisterd naar de opmerkingen en ik zal het trachten kort te houden. Een aantal collega's zullen straks ook nog tussenkomen.

Ik wil eerst en vooral zeggen, Mijnheer de Voorzitter, dat, wat men ook denkt, ik bijzonder getoucheerd ben en ik de aandacht die hier vanuit alle fracties wordt gegeven voor ons milieuprogramma bijzonder apprecieer.

Het milieu gaat ons allemaal aan, boven en buiten de politieke partijen. Dus wij appreciëren dat ten eerste. Dat is het eerste punt.

Ten tweede moet ik zeggen dat wij met onze deputatie en onze diensten ons best doen om met de bescheiden financiële middelen - niettegenstaande we honderdduizenden euro's geven, maar voor het milieu is het altijd te weinig, omdat het zoveel van ons vergt - toch een degelijk programma te maken.

Wanneer u het programma van de provincie Oost-Vlaanderen vergelijkt met dat van de andere provincies, zal u zien dat wij wel degelijk op alle mogelijke punten, binnen uiteraard de beperktheid van onze financiële middelen, die altijd beperkt zijn, ik zei het al, doen wat we kunnen.

Dan wil ik ook nog zeggen dat alle vragen die hier gesteld worden door de leden van de oppositiepartijen niet kunnen beantwoord worden. We kunnen niet alles tegelijk doen. We zijn van ver gekomen. Maar wanneer u de samenvatting ziet van de kosten die we maken, mag ik u zeggen dat het een belangrijke hap is uit onze provinciale mogelijkheden en middelen en dat dit volgens mij toch moet geapprecieerd worden.

Wij hebben een ontwerp milieuprogramma gemaakt dat op het intranet staat. Wij hebben 14 concrete actiepunten. Ik ga ze nu niet opsommen. Wij doen ons best, niet alleen om een milieuprogramma uit te bouwen, maar ook om de mensen daarbij te betrekken, mede te laten participeren. We hebben dat milieuprogramma uitvoerig besproken in de 4de commissie, die daaraan gewijd werd.

Wat betreft de vragen van mijnheer Alens, omdat die rechtstreeks tot mij gericht zijn. In afwachting van wat collega Bruggeman zal zeggen over een aantal andere vragen, moet ik u zeggen dat wanneer een reglement bepaalt dat er subsidies gegeven worden en het reglement niet wordt gevolgd, wij klaar en duidelijk de subsidies terugvragen.

De kapvergunning is een heel moeilijke materie. Waarom? Omdat zij zeer diffuus is. Wij zijn voor een stuk bevoegd in beroep, maar eigenlijk is het het Vlaamse gewest die bepaalde kapvergunningen afgeeft. De provincie heeft alleen bevoegdheid voor de beroepen.

Wat zijn de maatstaven?

Het Agentschap Natuur en Bos geeft kapmachtigingen in bossen, onze dienst Ruimtelijke Ordening, woonbeleid en onroerend goed, andere kapvergunningen.

Wat betreft uw vraag of er rekening wordt gehouden met het creëren van gebieden die een toekomst hebben als gecontroleerd overstromingsgebied is het zo dat bij de realisatie van die overstromingsgebieden er altijd rekening wordt gehouden met de vernatting. Zo hebben we gekozen voor bepaalde soorten die gebonden zijn aan vochtige omstandigheden, zoals wilg, zwarte els, gewone els, enz.

Wij volgen dat op.

Er wordt dus wel degelijk rekening gehouden met onder meer ook de problematiek van de eikenrupsen. Het is een heel omvangrijk programma.

Uitgaande van mijn eerste woorden: wanneer u bepaalde opmerkingen hebt, geef ons die schriftelijk mee, bezorg ons die op voorhand. Ik leg die voor aan de terzake bevoegde provinciale diensten - het zijn ook uw diensten - en we gaan dat in de mate van het mogelijke, binnen de budgetten, met bepaalde items van zaken die u misschien allemaal goed kent, trachten in te vullen. Bezorg ons uw concrete vragen en wij gaan dat bespreken met onze diensten. En als daar goede punten inzitten, waarom zouden we dat niet in ons programma 2009 opnemen? Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil eerst eventjes stellen dat door het feit dat we met meerdere gedeputeerden kunnen antwoorden op alle vragen en suggesties die hier werden gegeven, wij toch wel aangeven dat aspecten zoals milieu en duurzaamheid zeer zeker de aandacht van de hele deputatie hebben.

Vanuit het WMD-beleid worden er trouwens een heleboel fiches opgemaakt, bijvoorbeeld rond de aankoop van schoonmaakproducten, waar ook die milieuaspecten duidelijk aan bod komen.

U hebt er een heleboel opgesomd. Ik weet ze allemaal niet meer. Geef ze gerust door, dan laat ik vanuit het WMD-beleid uitzoeken wat alle voorschriften zijn die er gegeven worden.

DEBATTEN

Er worden fiches opgemaakt rond de aankoop van materialen alsook rond aankoop van wagens. Er is vorige week in de deputatie een fiche goedgekeurd met richtlijnen die moeten gehanteerd worden in de toekomst, die te volgen zijn bij de aankoop van wagens. Voor de verschillende soorten wagens die we binnen onze provincie hebben, zijn er verschillende criteria vooropgesteld en één van de criteria is de ecoscore. En meer in het bijzonder voor de diensten is daarin gesteld dat zij een minimum ecoscore van 60 gaan moeten hebben.

Ik wil daar toch nog eventjes verder op ingaan en stellen dat in het verleden zo een aankoop altijd een gezamenlijke beslissing is geweest en dat niet de ene of andere gedeputeerde een wagen heeft gekozen. Uiteraard wordt die wagen voor een stuk ter beschikking gesteld van een gedeputeerde, maar het feit - wat u zelf hebt aangehaald, Collega - dat die wagens ook kunnen gewisseld worden, is het grootste bewijs dat het geen persoonlijk bezit is van een gedeputeerde. Het is een gezamenlijke beslissing, een gezamenlijke aankoop die gebeurt.

En uiteraard, de ene doet al meer kilometers dan de andere. U hebt zelf gezegd dat het maar een gedeelte van het verhaal is. Ik wil daar zeker ook nog aan toevoegen dat niet alleen de woonplaats van de gedeputeerde een rol speelt in het aantal kilometers - ik denk dat ik uit de verste hoek kom - maar ook de beleidsaspecten.

Collega Hertog bijvoorbeeld moet naar de domeinen. Hij moet steeds naar Geraardsbergen, Puyenbroeck, enz. Dan legt men ook meer kilometers af dan iemand die dat niet doet. Dus uiteraard zijn er verschillen vast te stellen in het gebruik van die wagens.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou iets dieper willen ingaan op de vragen die gesteld werden door mijnheer Waterschoot over het waterbeleid en dan meer bepaald rond de slibuiming, enz.

Actiepunt 2.1.1. – actief waterbodembeleid.

Voor de eigen werken, dus de werken aan de waterlopen van tweede categorie die niet in een poldering of een watering liggen, hebben wij een bepaalde procedure voor de slibanalyse en de ruiming uitgewerkt.

Elk jaar wordt in de zomerperiode het programma opgesteld van die waterlopen die in het najaar zullen geruimd worden.

Er zijn verschillende redenen waarom zo een waterloop op het programma terecht kan komen. Ten eerste omdat uit ervaring blijkt dat een bepaalde waterloop echt een jaarlijks knelpunt vormt voor de wateroverlast, of omdat de controleur der werken heeft vastgesteld dat er zich occasioneel toch een knelpunt voordoet, maar ook kan het gebeuren dat er na een externe klacht – vaak is dat een gemeente, maar ook soms een particulier – er na onderzoek door onze diensten is gebleken dat er inderdaad een slibprobleem bestaat in een bepaalde waterloop.

Dus het is niet zo systematisch dat wij alle waterlopen doen. De probleempunten worden daar uitgenomen.

Wij kunnen eigenlijk het huidige beleid wat betreft de slibverwijdering ook als volgt samenvatten: de waterbodems die een aanvaardbare kwaliteit hebben, worden zoals vroeger in het gewone onderhoudsprogramma verwijderd en op de oever gedeponeerd.

De waterbodems met een slechte bodemkwaliteit worden normaal gezien pas gesaneerd als alle lozingen uit de beek zijn weggenomen en wanneer de rioleringen er niet meer in uitkomen, want anders is het slibuimen met de kraan open.

Natuurlijk, zelfs waterlopen waar toch nog een overstort bestaat en waar er zich een acuut probleem voordoet, zullen we toch ruimen, maar dit wordt tot een minimum beperkt.

De tijd die verloopt tussen de slibanalyse en de effectieve ruiming is zeer verschillend naargelang het geval. Indien het slib vervuild blijkt te zijn en de waterloop nog vuilwaterlozingen ontvangt, kan het soms geruime tijd, soms jaren duren voor er geruimd wordt indien er geen acuut overstromingsgevaar is. Als het slib echter zuiver blijkt te zijn dan kan dat tussen de vaststelling en de ruiming zeer kort zijn, kwestie van enkele weken, enkele maanden.

De kostprijs voor staalname, ruiming en eventueel afvoeren en storten van het slib zijn uiteraard voor de eigen waterlopen volledig voor onze rekening.

Voor slibaanvragen door andere besturen hebben we een andere financiële regeling. De kosten voor ruiming, afvoer en storten van het slib vallen dan ten laste van het opdrachtgevende bestuur, bijvoorbeeld de gemeente, de polder, de watering.

Voor de slibanalyses heeft het PCM een bijzondere regeling getroffen, namelijk voor gemeenten worden dezelfde tarieven aangewend als voor de polders en watering en wordt bovendien een korting van 50% toegekend indien de gemeente het milieucontract ondertekend heeft. Voor polders en watering wordt wat betreft de niet-geklasseerde waterlopen en de waterlopen van derde categorie een kost aangerekend zoals voorzien in de prijslijst van het PCM, die jaarlijks eventueel wordt aangepast, maar die openbaar beschikbaar is.

Het beperken van de wateroverlast.

Er was hier daarnet sprake van een waterbufferbekken dat de wateroverlast zou veroorzaken.

Dat is in de regel natuurlijk niet het geval. Had het bufferbekken er niet gelegen dan was de wateroverlast er ook geweest, maar op een andere plaats. In Sint-Gillis-Waas bleek het een probleem te zijn van teveel begroeiing door de warme temperaturen en het zuivere water, waardoor de waterloop was dichtgroeid en er zich een wateropstapeling voordeed in het slibbekken.

De toestand is blijkbaar nu weer onder controle en men zal pogen om voortaan preventief die begroeiing meer onder controle te krijgen. Maar dat wordt dan weer betreurd door milieuverenigingen, die vinden dat we die begroeiing niet mogen verwijderen.

De waterproblematiek is altijd een beetje dansen op een slappe koord: als we teveel ruimen is de milieuvereniging niet altijd tevreden, doen wij te weinig dan staan de mensen met hun voeten in het water.

Wat betreft het natuurvriendelijk waterlopenbeheer en of er geen problemen zijn door ongecontroleerde aanplantingen of onvergunde aanplantingen op de oevers.

Die doen zich soms wel voor.

Nochtans hoeft er geen conflict te zijn, mocht iedereen zich aan een aantal vuistregels houden. Die vuistregels staan vermeld op onze provinciale website. Ik ga die niet volledig oplezen, maar het betreft een aantal vuistregels voor hoogstambomen, die minstens op 10 meter afstand van elkaar moeten geplaatst worden.

Voor de rest dacht ik dat het voornamelijk positieve opmerkingen waren, waarvoor wij gelukwensen kregen en die zijn dan ook genoteerd.

Dank u daarvoor.

Nog een paar kleine opmerkingen over het energiebeleid.

Het feit dat er verschillende audits zijn uitgevoerd waar nog geen gevolg aan gegeven is, is juist. Dat heeft wat te maken met middelen- en personeelsgebrek. Nochtans blijven wij deze audits uitvoeren en werd er dit jaar in de begroting voor de eerste keer 250 000 EUR speciaal krediet ingeschreven om maatregelen te nemen voor energiezuinigheid van onze gebouwen.

Wij hopen dat de komende jaren nog te kunnen optrekken, zodanig dat alle audits een gunstig gevolg kunnen krijgen. Dit jaar zijn we gestart met die 250 000 EUR.

Wat betreft windenergie.

Verschillende diensten, waaronder Milieu, waaronder Ruimtelijke Planning en ook Energie zijn momenteel bezig met de opmaak van een heus windplan dat een ruimtelijk kader creëert waarbinnen in onze provincie grote windmolens gemakkelijk kunnen geplaatst worden.

Dat is belangrijk voor vergunninghoudende overheden, voor planningsoverheden.

Dat zit er binnenkort aan te komen.

Hetzelfde geldt overigens voor een plan voor de fotovoltaïsche cellen op onze provinciale gebouwen. Ik denk dat ik kan zeggen dat daar momenteel de laatste hand wordt aan gelegd. Dus de komende weken moeten we daarmee naar de deputatie kunnen gaan.

DEBATTEN

Wat betreft het optrekken van een windmolen op Puyenbroeck, vlakbij Mola.
Uiteraard kunnen we dat doen.

Er was sprake van een vergunde windmolen bij een particulier gebouw. Dat zijn wel windmolens tussen maximaal 10 en de 15 meter hoog. Die zou eventueel – maar dat moet dan nog in het investeringsprogramma kunnen gegoten worden – kunnen opgetrokken worden. Maar die geeft natuurlijk ook niet zo een energieproductie dat men daar veel grote gebouwen mee van energie kan voorzien, wat niet wegneemt dat het als symbooldossier zeker kan tellen.

Het passief gebouw op Puyenbroeck mag uiteraard niet zomaar op zichzelf staan, maar moet deel uitmaken van een meer omvattend plan rond het promoten van duurzame energie en passief bouwen dat wij op Puyenbroeck zouden willen uitwerken.
Dank u.

Stemming

De heer voorzitter

Collega's,
Ik vraag u om punt 24 nog te behandelen. We zijn nog met 55. Maar als u zegt "we gaan buiten", stop ik onmiddellijk. Er zijn al veel te veel mensen buiten.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Conform ons standpunt in het verleden - wij hebben dat bij de aanvang van de legislatuur gezegd – is het niet aan ons om de meerderheid in stand te houden. De punten zullen morgen even vlot passeren als vandaag. De agenda is toch voorzien.
Dus wij gaan het vandaag hierbij houden.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik denk dat ik mij daar kan bij aansluiten. Ik moet niet wachten tot de meerderheid terugkomt, want die is definitief weg.
Morgen wordt er geantwoord door vier gedeputeerden die dat evengoed kunnen als zes.

EINDE VAN DE ZITTING

BIJLAGE 1 BIJ AGENDAPUNT 11

CIJFERGEGEVENS WAARVAN SPRAKE IN HET ANTWOORD VAN DE HEER GEDEPUTEERDE HERTOG

" In een brief d.d. 12 maart 2008 gericht aan de voorzitter van de provincieraad wenst de heer Tanguy Veys verdere informatie over de (toekomstige) bestemming van de Bank van de Arbeid en de kostprijs van de renovatiewerken.

1. Huidige en toekomstige bestemming van de Bank van de Arbeid**1. Historisch Bankgebouw Voldersstraat (3 880 m²)**

- De centrale inkomhal (lokettenzaal) en de aanpalende lokalen op het gelijkvloers worden zeer regelmatig als tentoonstellingsruimte in bruikleen gegeven aan externe verenigingen (o.a. Amsab, Time-festival, Living, ...). De voorwaarden zijn identiek aan het gebruiksreglement voor de tentoonstellingsruimte op -1 van PAC 't Zuid.
- Een concrete beslissing omtrent de toekomstige bestemming is er voorsnog niet. Het voorstel om er het Filmmuseum Raoul Servais – Vlaams Instituut voor Animatiefilm vzw te huisvesten werd door de deputatie in beraad gehouden. De ligging van het Bankgebouw in het centrum van de stad is ideaal om er een museale functie in onder te brengen ("lage drempel" wat bereikbaarheid en toegankelijkheid betreft).

2. Achterbouw (2 190 m²)

- Gelijkvloers: Wereldcentrum – Steunpunt voor mondiale vorming (WIO),
- 1ste verdieping: Vlaamse Centra voor Basiseducatie (OCB); vzw Onthaal Nieuwkomers Oost-Vlaanderen (ONOV) heeft het pand eind maart verlaten. De vrijgekomen ruimten worden in gebruik genomen door PCVO-Gent.
- 2de en 3de verdieping: PCVO-Gent

3. Invulbouw Paddenhoek (362 m²)

De nieuwbouw is het knooppunt van het complex en zorgt voor een verbinding tussen het historisch bankgebouw en de achterbouw.

Het gebouw (voormalige conciërgewoning) staat momenteel leeg, en zal worden gesloopt met het oog op de nieuwbouw.

2. Reeds uitgevoerde werken periode 2000 – 2007 (inclusief BTW)

De bedragen vermeld in het verslag van de heer Tanguy Veys blijken af te wijken van de reëel uitgevoerde werken. De gegevens van dienst 31 zijn:

Aankoop:

De Bank van de Arbeid werd op 18 december 1997 door het provinciebestuur aangekocht van de Regie der Gebouwen voor een bedrag van 1 276 651 EUR.

1. Historisch bankgebouw Voldersstraat

	516 807 EUR
Centrale hal en gelijkvloers Voldersstraat	
Vleugel Voldersstraat: verdieping	259 637 EUR
Vleugel Paddenhoek (met directeurswoning)	550 071 EUR
Kelders	189 376 EUR
Gevelreiniging	130 728 EUR

2. "Achterbouw"

Werken t.b.v. huisvesting diensten	89 091 EUR
------------------------------------	------------

<u>Totaal bedrag</u>	1 735 710 EUR
----------------------	---------------

3. Raming nog uit te voeren werken (inclusief BTW)

De kostenraming heeft betrekking op alle nog uit te voeren renovatiewerken (lange termijn visie).

DEBATTEN

1. Historisch bankgebouw Voldersstraat:

Moorse kamer:	
restaurantie schilderwerk	13 626 EUR
Buitenraam	5 000 EUR
Trap directeurswoning:	
zoldering glas in lood	3 537 EUR
sjabloontek. Trapportaal (50 m ²)	10 830 EUR
Traphal (200 m ²)	43 318 EUR
lambrisering (behangpapier) 48 m ² x 100 EUR/m ²	4 800 EUR
Daklichten boven atrium: vernieuwen glaswerk	150 693 EUR
Dir.woning deur doorgang: glasramen	5 153 EUR
Achtergevel bankgebouw:	
Stellingen	12 947 EUR
schilderen 400 m ²	11 868 EUR
(isolatie + cementering: 60 000 EUR)	
Dakgoten: 25 lm x 100 EUR/m ²	2 500 EUR
Dak Paddenhoek: 300 m ² x 150 EUR/m ² =	45 000 EUR
Kelder (cementering, verlichting)	50 000 EUR
Verlichtingsarmaturen interieur	20 000 EUR
Bureelruimten	18 568 EUR
gangen en traphal (bollen): 20 st. X 250 EUR	8 776 EUR
Technieken:	
data /tel.	12 500 EUR
branddetectie,	12 500 EUR
Totaal bedrag	431 616 EUR

2. "Achterbouw"

Aanpassingswerken huisvesting PCVO Gent	10 000 EUR
Bureelruimten (opfrissing): 1 720 m ² x 200 EUR/m ²	344 000 EUR
Kelder: 475 m ² x 100 EUR/m ²	47 500 EUR
Sanitair (1ste en 2de verd.): 50 m ² x 1 000 EUR/m ²	50 000 EUR
Ramen straatgevel (Verbund-Fenster)	
Totaal bedrag	451 500 EUR

3. Invulbouw Paddenhoek

- Een openbare aanbesteding werd uitgeschreven op 6 december 2006. Er waren geen inschrijvers. De raming bedroeg 799 211 EUR.
- Een mogelijke verklaring voor het gebrek aan inschrijvers is enerzijds het tijdsmoment van de aanbesteding (jaareinde) en anderzijds de aan de gang zijnde renovatiewerken aan het nabijgelegen Braun-college (U.Gent), waardoor het pand en de Paddenhoek zéér moeilijk bereikbaar waren. Er werd geen nieuwe openbare aanbesteding uitgeschreven omdat de toekomstige bestemming van het bankgebouw niet was (en is) gekend.
- De bouwvergunning van de Vlaamse overheid dateert van 1 augustus 2007.

4. De totale investeringskost bedraagt (incl. BTW):

- Reeds uitgevoerde werken:	1 735 710 EUR
- Nog uit te voeren werken	
Historisch bankgebouw	431 616 EUR
Achterbouw (excl. gevelramen)	451 500 EUR
Invulbouw Paddenhoek	799 211 EUR
- Totaal bedrag:	3 418 037 EUR

Opmerking: Kostprijsberekening per m²

De totale oppervlakte (historisch gebouw Voldersstraat, Achterbouw Paddenhoek en Invulbouw Paddenhoek) is 5 731 m²

- De totale investeringskost bedraagt	3 418 037 EUR
- Kostprijs/m ² (incl.BTW)	596 EUR/ m ²

4. Timing werkzaamheden

- De visie over de Bank van de Arbeid hangt nauw samen met de totaalvisie voor de huisvesting van de provinciale diensten (vleugel Voldersstraat: museale functie? Achterbouw: kantoorgebouw/ schoolgebouw?). Bovendien wijzen wij op het representatief karakter van het gebouw en de ligging binnen het stadscentrum.
- Op de begroting 2008 stond initieel een bedrag van 440 000 EUR ingeschreven voor de laatste fase van de restauratie van het historisch Bankgebouw (zie punt 3.1. - vleugel Voldersstraat). Daar deze kredieten ondertussen werden aangewend voor het Erfgoedcentrum te Ename, is voor verdere renovatiewerken een 'verschuiving' van kredieten noodzakelijk.
- Wij wijzen erop dat verdere investeringen een meerwaarde betekenen voor het gebouw. De totale kostprijs per m² bedraagt slechts 596 EUR/m² (inclusief. BTW, invulbouw Paddenhoek en alle nog uit te voeren restauratiewerken), wat bijzonder weinig is."